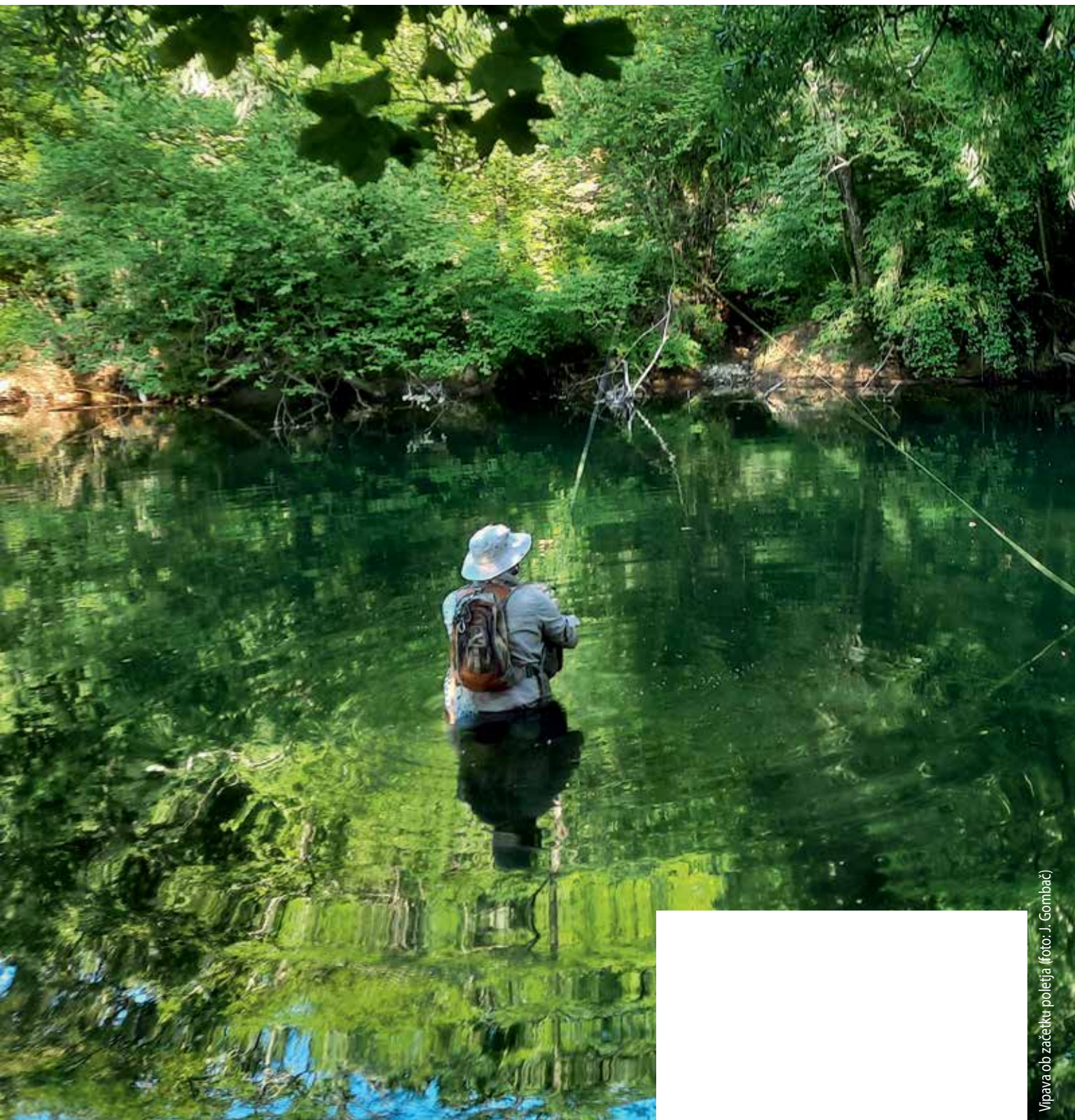

6

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2023
LETNIK LXXXII
ISSN 0350-4573

Vipava ob začetku poletja (foto: J. Gombac)

NATEČAJ RZS ZA NAJBOLJŠO RIBIŠKO FOTOGRAFIJO

Ribiška zveza Slovenije ponovno razpisuje natečaj za najboljšo ribiško fotografijo, in sicer na tematiko »**Slovenski ribiči - vode - ribe**«. Osnovna motivika fotografije naj zajema ribiča, ribo ter vodno telo oz. pokrajino v vseh letnih časih. Za lažjo vizuelno predstavo kandidatom priporočamo zglede naslovnice glasila Ribič. Izbrali bomo 13 najboljših fotografij in jih objavili na stenskem koledarju Ribiške zveze Slovenije za leto 2024.

Velikost datotek fotografij naj bo 2 do 4 MB v formatu .jpg in v resoluciji vsaj 300 dpi. Kandidate prosimo, da fotografije za natečaj pošljejo na RZS prek internetnih vmesnikov za pošiljanje večjih datotek (WeTransfer ipd.) na naslov sekretar.rzs@ribiska-zveza.si. Vsaka fotografija mora nositi ime in priimek avtorja, ime vodotoka in datum posnetka. Izbirna komisija bo pri pregledu fotografij prednost dajala še neobjavljenim posnetkom. Avtor izbranih fotografij obdrži vse moralne avtorske pravice, s podpisom avtorske pogodbe pa na RZS prenese vse materialne avtorske pravice do distribuiranja, reproduciranja, dajanja na voljo javnosti, predelave, elektronskega hranjenja in prenašanja fotografij. Prenos avtorskih pravic je izključen in je brez vsebinskih, časovnih, prostorskih in drugih omejitev. RZS si pridržuje pravico do uporabe izbranih fotografij tudi za druge namene svojega delovanja. Z oddajo fotografij bo RZS štela, da se avtor se strinja z naštetimi pogoji.

Zadnji rok za oddajo fotografij je **31. avgust 2023**.

Prispele fotografije bo pregledala posebna tričlanska komisija RZS, ki bo izmed prispelih fotografij izbrala najprimernejše fotografije za odkup in objavo v koledarju. Komisija si pridržuje pravico do izbora števila fotografij in do izbora kvalitete fotografij.

Prav tako si komisija pridržuje pravico odločitve o podelitvi nagrad za fotografije, ki bodo sestavljene iz eno- in večdnevni ribolovnih dovolilnic tako za salmonide kot za krapovce in plenilske vrste rib na revirjih, ki jih bo izbrala komisija. Za 1. mesto letošnjega natečaja bo zmagovalec po svoji izbiri prejel: ali dnevno ribolovno dovolilnico za revir Mostnica (ujemi-spusti) ali tridnevno dovolilnico za ribolov na Bohinjskem jezeru (ujemi-vzemi).

Vseh 13 avtorjev izbranih posnetkov za ribiški koledar bomo honorirali po veljavnem ceniku RZS - kategorija naslovnica glasila. Neizbrane fotografije bomo v roku 15 dni od zaključka natečaja vrnili njihovim avtorjem.

Lep pozdrav in DOBER PRIJEM!

Marko KRAJNC, l. r.
predsednik komisije
RZS za promocijske aktivnosti

dr. Miroslav ŽABERL,
predsednik
Ribiške zveze Slovenije

RIBOLOVNA PUSTOLOVŠČINA V BOHINJU

Če želite doživeti pravo ribolovno pustolovščino neposredno v osrčju edinstvenega naravnega okolja, potem je Bohinj pravi kraj za vas.

Bohinj omogoča ribolov skozi celo leto. Mesec junij pa ponuja še prav posebno privlačne pogoje, saj se voda ogreva počasi, kar povečuje aktivnost rib. Ena bolj priljubljenih destinacij za ribolov v Bohinju je prav Bohinjsko jezero, ki poleg jezerske postrvi in zlatovščice gosti tudi klena, šarenko, menka in potočno postrv. Sava Bohinjka je znana po svojih številnih drstiščih. Tu boste lahko lovili tudi lipane.

Po edinstvenem ribolovnem dnevu si lahko privoščite zaslužen oddih in sprostite utrujene mišice v enem od prijetnih apartmajev ali hotelov v okolici. Hotel Bohinj, Apartmaji Triglav in Tuba so odlična izbira za ribiče, saj se nahajajo na različnih koncih jezera, kar vam omogoča, da izberete najbolj ugodno lego glede na vaše ribolovne želje.

Ne glede na vašo izbiro bo navedeno doživetje v Bohinju zagotovo izpolnilo vaša pričakovanja in vam ponudilo nepozabno izkušnjo v neokrnjeni naravi Julijskih Alp.

www.alpinia-group.si

Alpinia

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja
Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 195.
Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen števil 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:
uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE
RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:

Ribiška zveza Slovenije
info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS
sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS
tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS
racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:
Odgovorna urednica:
Nuška Božičnik

UREDNIŠKI ODBOR:
predsednik:
Igor Kloboves

člani:
Vladimir Mikec, Jure Ušeničnik Schifferstein,
Egon Dolenc, Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:
člana:
dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar Voljč

Lektoriranje:
Alenka Ličen

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priloga za tisk in tisk:
Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Vsebina

NATEČAJ

Natečaj RZS za najboljšo ribiško fotografijo
Marko Krajnc, dr. Miroslav Žaberl 162

AKTUALNO

Kdo onesnažuje slovenska jezera?
Dr. Miroslav Žaberl 164

PRAVNI KOTIČEK

Umetna muha
Doc. dr. Miroslav Žaberl 166

DELO RZS

44. kongres CIPS
Dr. Miroslav Žaberl 167

Posvet inventarizacija vodotokov in uporaba sistema Ribkat
Mag. Igor Miličič 168

RIBIŠKI SEJMI

Muharski sejem EWF V Fürstenfeldbrucku
Jure Ušeničnik 170

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Sotla
Uredništvo 172

OBZORJA

Ribolov in vzreja rib v mlajši železni dobi in antiki
Bine Kramberger, Anja Hellmuth Kramberger 174

MEDNARODNA PRVENSTVA

30 let pokala Alpe –Jadran in pokala glasila Ribič
Drago Ornik 180

ZASLUŽIJO SI NAŠO POZORNOST

Bojan Božič je nedvomno najuspešnejši trener članske reprezentance Slovenije v lovu rib s plovcem
Jože Šmejc 182

RIBOLOV

Ščukolov s supa na ribnikih opekarna Vrhnika
Toni Janežič 184

Podobne, pa vendar ne enake ribe (3. del)
Danilo Torej 186

REPORTAŽA

Ščuke, veter in veter ...
Luka Pesjak 187

RIBIČI PIŠEJO

Naprej k vodi
Dr. Tomaž Lavrič 190

V SPOMIN

Tone Urbas 191
Mirko Preglau 191

RIBIŠKA PRIPOVED

Dež
David Babič 192

MLADI RIBIČ

Sestanek mladih ribičev RD Slovenska Bistrica
Konrad Hohler 193

Dan, ko smo lovili najvišje do sedaj (in uspeli podreti družinski rekord)
Blaž Dominik 194

MUHARSKI KOTIČEK

O obnašanju na revirjih, še enkrat
Tomaž Modic 196

RIBIČI KUHAJO

Ribji polpeti
Borut Jerše 198

RAZVEDRILO

Ščukec Lukec in Rakec Jakec
Mitja Manček 199

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:
glasiloric.rzs@ribiska-zveza.si.

Rokovnik za leto 2023:

Ribič št.:	1, 2	3	4	5	6	7,8	9	10	11	12
Prispevke oddati do	10. 1.	7. 2.	7. 3.	4. 4.	9. 5.	6. 6.	8. 8.	5. 9.	10. 10.	7. 11.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,

- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo.

Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovano zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

ELEKTRONSKA OBLIKA GLASILA – če želite prejemanje elektronsko obliko glasila, to sporočite tajniku vaše ribiške družine in prejemanje ga boste na vaš elektronski naslov.

Uredništvo

KDO ONESNAŽUJE SLOVENSKA JEZERA?

Ribiška zveza Slovenije je zahtevala analizo za pet vodnih teles, za katere je Direkcija za vode zahtevala popolno prepoved krmljenja za privabljanje rib.

Analizo so opravili v Nacionalnem laboratoriju za zdravje, okolje in hrano. Po prejetih rezultatih ni dvoma. Izvedeli smo tisto, kar že vemo. Iz rezultatov je razvidno, da so v vseh naštetih vodnih telesih presežene vrednosti snovi, ki izhajajo iz fekalij. Neurejena kanalizacija in gnojenje ob vodi sta poglavitna razloga za slabo stanje teh voda. Nekateri pa bi to radi naprtili ribičem. Spodaj si preberite še strokovno obrazložitev dr. Gorazda Pretnarja.

Ocena stanja jezer, na katerih je DRSV zahteval prepoved krmljenja rib med ribolovom

Uvodoma naj povem, da NIJZ, za katerega monitoring kopalnih vod opravlja NLZOH, kopanje prepove ob prisotnosti 400 kolonij intestinalnih enterokokov v 1-00 ml vzorca vode. Enako se zgodi tudi, kadar je v kopalni vodi prisotno 1000 kolonij Escherichije coli na 100 ml vzorca vode. Obe naštetih bakteriji sta indikatorski vrsti fekalnega onesnaženja vode. Vzporedno s fekalnim onesnaženjem se povečajo tudi količine celokupnega fosforja in ortofosfata. Fosfor skupaj z dušikom štejejo na ARSO kot hranila. Biološko je to nestrokovno. Gre za elementa, ki jima biologi rečemo, da sta nujna za rast rastlin. Ali povedano drugače: pomanjkanje omejuje rast. Od tu bi nas pot peljala dalje v biokemijske procese nastanka ATP (adenozin trifosfat).

Ledavsko jezero Enterokoki 620 CFU/100m1
Escherichia coli 2600 CFU/100m1

Slivniško jezero Enterokoki 480 CFU/100m1
Escherichia coli 4100 CFU/100m1

Šmartinsko jezero Enterokoki 120 CFU/100m1
Escherichia coli 430 CFU/100m1

Gajševsko jezero Enterokoki 290 CFU/100m1
Escherichia coli 780 CFU/100m1

Velenjsko jezero Enterokoki 2 CFU/100m1
Escherichia coli 26 CFU/100m1

Po teh rezultatih je vseh pet jezer fekalno onesnaženih. Pri tem je trebno upoštevati, da gre za enega ali večtočkovnih mest onesnaženja in za reditev. Ta je še posebej vidna pri rezultatih analiz vode Velenjskega jezera. Ni dvomiti, da je fekalno onesnaženje tudi pomemben prinašalec fosforja in ortofosfata.

Krmljenje ob ribolovu je zanemarljiv doprinos količine fosforja in dušika. Pri tem moram povedati, da sem preklical vse državne organe, vpletene v prepoved krmljenja, in izvedel to, kar veste, da je na prepovedi grobo in arogantno vztrajal geodet, ki je bil takrat direktor DRSV. Povedo, da so bili neznanjski pritiski na Zavod za ribištvo.

DRSV se zaveda, da je njihova odločitev nestrokovna. Zato je letos predlagala CRP raziskavo vpliva krmljenja na kvaliteto vode ob ribolovu. Vsem ribiškim družinam, ki upravljajo z naštetimi jezери, pa predlagam, da poiščejo vire fekalnega onesnaženja in jih skupaj z občinami uredijo tako, da ne bo več fekalnega onesnaženja. Vsi izvidi, ki ste mi jih poslali, in tale moj zapis so za vas materialni dokaz, da gre za fekalno onesnaženje.

Dr. Gorazd Pretnar,
univ. dipl. biol., mikrobiolog

Velenjsko jezero (foto: arhiv glasila Ribič)

Gajševsko jezero (foto: arhiv glasila Ribič)

Poročilo o izvedeni nalogi
Preiskava površinske vode

Evidenčna oznaka: 2300-22/106367-23/2648

Naročnik: RIBIŠKA ZVEZA SLOVENIJE
TRŽAŠKA CESTA 134
1000 Ljubljana

Naročilo: /

Izvajalci: Oddelek za pitne in kopalne vode
Oddelek za kemijske analize živil, vod in drugih vzorcev okolja Maribor
Oddelek za mikrobiološke analize živil, vod in drugih vzorcev okolja Maribor

Vođa naloge: Darja Hojnik, univ. dipl. inž. kem. tehnol.

Maribor, 10.02.2023

Oddelek za pitne in kopalne vode
Vođa naloge:

Darja Hojnik, univ. dipl. inž. kem. tehnol.

Čas certifikatnega podpisaja izpolniti o certifikatu so razpisni in uradni strani dokumenta.

Poročilo se brez pisanega dovoljenja izvajalca ne sme reproducirati, razen v celoti. Na nime se uporabljati v reklamne namene.
Preverjanje istovetnosti dokumenta: <http://www.rizoh.si/istovetnost>.Oddelek za pitne in kopalne vode
Prvomajska ulica 1, 2000 MARIBOR, T: 02 45 00 200, F: 02 45 00 148, E: info@rizoh.si
Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano, Prvomajska ulica 1, 2000 Maribor
ID za DDV: SI19651295, TRR: 505601103-6030043265, BIC: BILJ202X, Banka SlovenijaStran 1/2
Obrat/LMB vs.: 1.8.8.4
večja predloga poročila: 1.4

Evidenčna oznaka: 1011-22/106367-23/2648-K

Poročilo o kemijskem preskušanju

Vzorec: RD Velenje - Velenjsko jezero

Matrika: Površinska voda

Številka vzorca: 23/2648

Naloga: Preiskava površinske vode

Vođa naloge: Darja Hojnik, univ. dipl. inž. kem. tehnol.

Naročnik: RIBIŠKA ZVEZA SLOVENIJE, TRŽAŠKA CESTA 134, 1000 Ljubljana

Naročilo: /

Mesto odvzema: .. RD Velenje - Velenjsko jezero

Starje vzorca: Vzorec ustreza kriterijem za sprejem

Odvzem vzorca Datum in ura: 18.01.2023 12:00 Sprejem vzorca Datum in ura: 18.01.2023 13:39 Datum poročila: 23.01.2023

Odvzet: Leon Mihelič, NLZOH OPKV Sprejel: Leon Mihelič

Rezultati preskušanja

Parameter	Rezultat Opomba	Enota	Izražen kotna	Metoda Kraj izvedbe	Začetek / zaključek analize
Anorganski parametri					
Celotni fosfor	0,952		PO4	ISO 6878 modif. 2004, MB	20.01.23 23.01.23
Splošni fizikalno-kemijski parametri					
Fosfat orto	<0,031		mg/L, PO4	ISO 15681-2: 2016, MB	20.01.23 20.01.23

Podatki o metodi in opombi posredujemo na zahtevo naročnika.

Vođa oddelka:
Pija Rep, univ. dipl. kem.

Elektronski podpisatelj: Anja Topol, univ. dipl. inž. kem. tehnol., ok:23.01.2023 13:15:32

Rezultat se nanaša na opravljeni vzorec. Poročilo se brez pisanega dovoljenja izvajalca ne sme reproducirati, razen v celoti. Na nime se uporabljati v reklamne namene.
Vzorec je bil v času izvedbe analize zapravljen. Vse dodatne informacije o opravljenem preskušanju so dostopne na oddelku.
Preverjanje istovetnosti dokumenta: <http://www.rizoh.si/istovetnost>.Oddelek za kemijske analize živil, vod in drugih vzorcev okolja Maribor
Prvomajska ulica 1, 2000 MARIBOR, T: 02 45 00 100, E: mb.cma@rizoh.si
Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano, Prvomajska ulica 1, 2000 Maribor
ID za DDV: SI19651295, TRR: 505601103-6030043265, BIC: BILJ202X, Banka SlovenijaStran: 1/1
Obrat/LMB vs.: 1.8.8.4
večja predloga poročila: 1.2

Evidenčna oznaka: 2300-22/106367-23/2648

Podatki o vzorcu

Vzorec: RD Velenje - Velenjsko jezero

Številka vzorca: 23/2648

Namen:

Naročnik: RIBIŠKA ZVEZA SLOVENIJE, TRŽAŠKA CESTA 134, 1000 Ljubljana

Vzorec odvzet: Leon Mihelič, NLZOH OPKV

Čas odvzema: 18.01.2023 12:00

Mesto odvzema: .. RD Velenje - Velenjsko jezero

Vzorec sprejel: Leon Mihelič

Kraj in čas sprejema: Maribor, 18.01.2023 13:39

Priloge poročila:

Poročilo o kemijskem preskušanju z evidenčno oznako 1011-22/106367-23/2648-K
Poročilo o mikrobiološkem preskušanju z evidenčno oznako 4001-22/106367-23/2648-MOddelek za pitne in kopalne vode
Prvomajska ulica 1, 2000 MARIBOR, T: 02 45 00 200, F: 02 45 00 148, E: info@rizoh.si
Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano, Prvomajska ulica 1, 2000 Maribor
ID za DDV: SI19651295, TRR: 505601103-6030043265, BIC: BILJ202X, Banka SlovenijaStran 2/2
Obrat/LMB vs.: 1.8.8.4
večja predloga poročila: 1.4

Evidenčna oznaka: 4001-22/106367-23/2648-M

Poročilo o mikrobiološkem preskušanju

Vzorec: RD Velenje - Velenjsko jezero

Matrika: Površinska voda

Številka vzorca: 23/2648; Lab. št.: 23/1067

Naloga: Preiskava površinske vode

Vođa naloge: Darja Hojnik, univ. dipl. inž. kem. tehnol.

Naročnik: RIBIŠKA ZVEZA SLOVENIJE, TRŽAŠKA CESTA 134, 1000 Ljubljana

Naročilo: /

Mesto odvzema: .. RD Velenje - Velenjsko jezero

Starje vzorca: Vzorec ustreza kriterijem za sprejem

Odvzem vzorca Datum in ura: 18.01.2023 12:00 Prevzem vzorca Datum in ura: 18.01.2023 13:43 Datum poročila: 20.01.2023

Odvzet: Leon Mihelič, NLZOH OPKV Prevzet: Bojana Žnuderč

Rezultati preskušanja

Parameter	Metoda, Kraj izvedbe	Rezultat	Enota	Začetek / zaključek analize
Enterokoki	ISO 7899-2:2000, MB	oceanje-2	CFU/100 mL	18.01.2023 13:47 20.01.2023 12:31
Escherichia coli	ISO 9308-1:2014 in Amd. 1:2016, MB	26	CFU/100 mL	18.01.2023 13:47 18.01.2023 11:44

Analitič:
Danijela Vočanec, dr. vet.med., mag. biotehnol.Odgovorna oseba:
Danijela Vočanec, dr. vet.med., mag. biotehnol.

(Elektronski podpis Danijela Vočanec, dr. vet.med., mag. biotehnol., ok:20.01.2023 14:08:05)

Rezultat se nanaša na opravljeni vzorec. Poročilo se brez pisanega dovoljenja izvajalca ne sme reproducirati, razen v celoti. Na nime se uporabljati v reklamne namene.
Vzorec je bil v času izvedbe analize zapravljen. Vse dodatne informacije o opravljenem preskušanju so dostopne na oddelku.
Preverjanje istovetnosti dokumenta: <http://www.rizoh.si/istovetnost>.Oddelek za mikrobiološke analize živil, vod in drugih vzorcev okolja Maribor
Prvomajska ulica 1, 2000 MARIBOR, T: 02 45 00 100, E: mb.cma@rizoh.si
Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano, Prvomajska ulica 1, 2000 Maribor
ID za DDV: SI19651295, TRR: 505601103-6030043265, BIC: BILJ202X, Banka SlovenijaStran: 1/1
Obrat/LMB vs.: 1.8.8.4
večja predloga poročila: 1.1

UMETNA MUHA

K pisanju tega prispevka me je navedel zapis, ki sem ga že pred več kot desetimi leti zasledil na forumu o ribolovu na spletni strani RZS. Ta forum je sicer kasneje ugasnil, predvsem zaradi žaljivih, nekorektnih in omalovažujočih zapisov in komentarjev nekaterih sodelujočih ter se do danes žal ni več obnovil. Nudil pa je zanimive razprave in razmišljanja sodelujočih. Med ostalimi je bilo zastavljeno tudi vprašanje: »Ali se vaba na fotografiji šteje za umetno muho?«

Odgovor na to vprašanje je seveda pomemben, saj je na večini muharskih vodotokov zapovedano izključno muharjenje, poleg tega pa po naših predpisih ribolov z umetno muho, ki je privezana na vrstico, nameščeno na stacionarno kolesce in stacionarno ribiško palico, ni dovoljen.

Ugotovimo lahko, da gre pri vabi na fotografiji za mešanico med umetno muho in umetno vabo (blestivko). Umetno muho naj bi predstavljal šop navezanih dlak, kar naj bi spominjalo na potezanko (strimer), umetno vabo pa predstavlja vrtljiva se ploščica s trnkom.

muh razvejala do obisti. Ne samo imitacije nadvodnih muh ter podvodnih mokrih muh in nimf ter malih ribic, posnemati se je začelo tudi ostale vrste hrane, ki jo zaužijejo ribe. Temu delu umetnih vab sam pravim »junk flies«, kot to velja za slabo hrano. Predvsem so to imitacije ikre (glouback), črva (vorny) in t. i. mop fly, ki imitira nekaj neprepoznavnega. Dejstvo je, da so te imitacije zelo lovne in uspešne, predvsem na vloženo ribo, nekatere kot npr. imitacija črva pa tudi na lipana, mreno in podust, medtem ko zna biti *mop fly* v rdeči barvi poguben za prijem klena.

Blestivka ali potezanka?

»Junk flies« - glou bug, blow bug in mop fly

Črv ali worm oz. squirmy vorny

Danes je najverjetneje malo ribičev, ki bi zagovarjali stališče, da je to umetna muha, takrat, pred več kot desetimi leti, pa je bilo kar nekaj takšnih, ki so v tej združeni »spaki« videli potezanko in odlično priložnost za lov postrvi tam, kjer so ostale umetne vabe, razen umetne muhe, prepovedane.

Na zaključek, da v tem primeru ne gre za umetno muho, nas lahko med ostalim privede tudi njen namen oziroma delovanje. Pri potezanki, ki se šteje za umetno muho, gre za imitacijo večje nimfe ali manjše ribice, kar naj bi potezanka s svojo silhueto in gibanjem tudi ponazarjala. Pri blestivki pa gre za umetno vabo, ki s svojim delovanjem, obračanjem oziroma vrtenjem lahkkih krilc oz. ploščice okoli svoje osi ponazarja odblesek ribe, kar povzroči ribji plenilski nagon. Ker je predvsem slednje glavno vodilo oziroma ima prevladujoč vpliv na ribje prijeme, lahko z gotovostjo zaključimo, da gre v tem primeru za umetno vabo (blestivko), ki ima zgolj pridodane »kosmate« attribute. Še najbolj posrečen je bil odgovor urednika, ki je urejal navedeno tematiko, ki je zapisal, da je odločitev o tem lahko prepuščena tudi vsakemu posamezniku. Pravi ribič, ki ima etične razsežnosti ribolova razščiščene, ne bo niti pomislil, da bi takšno vabo štel za umetno muho, tisti pa, ki iščejo zgolj obvođe, naj ostanejo pri nasprotni trditvi.

Vendar se lahko debata, kaj vse štejemo za umetno muho, razvije še dalje. Po klasičnih angleških šolah - puritistih, ki so priznavale zgolj muharjenje s suho muho (dry fly only) kot priznano panogo, se je z ličinkarjenjem pod vodo, izdelava umetnih

Zaenkrat se vse navedene imitacije štejejo za umetne muhe, čeprav izraz »muha« v tem primeru ni najbolj posrečen. Dovoljujejo jih tudi predpisi mednarodne svetovne tekmovalne organizacije – *fips-mouche*, ki zgolj pri imitaciji črva ne dopušča izdelave iz plastičnega materiala.

V slovenskih predpisih imamo tudi zanimivo uganko z dikcijo, ki je zapisana pri dovoljeni tehniki ribolova na lipana, ki je dejansko naša, s predpisi najbolj zaščiteni riba. Predpisovalec v podzakonskem aktu - Pravilniku o ribolovnem režimu v celinskih vodah zapiše, da je lipana dovoljeno loviti zgolj na muho, vezano na trnek brez zalusti in vezano na naraven način. Kaj naj bi to pomenilo, predpisovalec posebej ne obrazloži. Ali to pomeni, da je lahko muha vezana zgolj z naravnimi materiali in da razna sintetika, plastika ali podobna navlaka niso dovoljene? Po tej razlagi bi bilo torej prepovedano loviti lipana na t. i. »junk flies«, kot so globaki, umetni plastilni črvi in morda celo mop izvedbe.

V prihodnosti se bomo najverjetneje tudi pri nas morali povprašati, v katero smer naj gre muharjenje. Pa to ne velja zgolj za umetne muhe, ki jih bomo priznavali, temveč tudi za stil oz. tehnike dopuščene muharjenja. Moderne, predvsem tekmovalne tehnike t. i. češki oz. francoski stil, ki se izvaja na blizu ali celo brez muharske vrvice, je že skoraj v celoti izrinil lepoto muharskega meta. To pa niso več pravna, temveč dejanska in filozofska vprašanja.

Doc. dr. Miroslav Žaberl

44. KONGRES CIPS

V času od 27. 4. do 30. 4. 2023 je v Rimu potekal 44. CIPS kongres. V četrtek in petek so potekali kongresi Fips Mare, Fips Mouche in Fipsed, v soboto pa je bila generalna skupščina CIPS-a.

Matteoli, predsednik CIPS-a, je poročal o aktivnostih in problemih za včlanitev v CIPS in priznanje tekmovalnih panog v olimpijskem komiteju. V lanskem letu je bil med ostalim problem vključitve v Olimpijski komitej (OK) v tem, da na vseh kontinentih nimajo kontinentalnih tekmovanj, kot to zahtevajo pravila OK. Problem je tudi v tem, ker pri dveh panogah užete ribe usmrtijo (ribolov pod ledom), kar z vidika OK ni dopustno. Kot sem zapisal že lani, ima po mojem mnenju realno možnost za priznanje ribiškega tekmovanja kot olimpijskega športa zgolj kasting, ki se izvaja kot t. i. suha disciplina. Ponovno razmišljajo tudi o ribiških igrah, kjer bi na enem tekmovanju izvedli veliko število tekmovalnih panog – kot olimpijske ribiške igre. Veliko smo govorili tudi o usposabljanju s področja WADA

– protidopinška pravila, kjer ponovno ugotavljam, da oblogacija obvezne pridobitve certifikata v ostalih državah ni bila enaka kot v Sloveniji. Naslednje leto bomo morali v Sloveniji to on-line obveznost ponoviti.

Potekal je tudi simpozij o problematiki »poachinga«, kar pomeni organizirani krivolov, s katerim imajo v Italiji veliko težav. Organizirane kriminalne združbe izvršujejo krivolov organizirano in na prepovedane načine z mrežami in na elektriko. S seboj imajo led in potem ribe prodajajo na vzhodni trg (predvsem krape in plenilke). V sodelovanju z italijansko policijo so ustavili in zasegli že več avtomobilskih pošiljk.

Naslednji dan so potekali sestanki Fipsed, Fips Mouche in Fips Mare, poslednji dan pa je potekal kongres CIPS. Zaključki le-tega so naslednji:

- Izvajanje programa tekmovanja za leto 2022, ki je bilo v preteklih dveh letih okrnjeno zaradi covid situacije, je bilo v celoti realizirano.

- Uvedene in izvedene so bile nove panoge, kot so *street fishing*, *kayak fishing*, *free feeder*.

- Izvedenih je bilo 20 protidopinških testov, 8 tekem tekmovanj in 12 med uradnimi treningi. Omenili so tudi zahteve WADA, ki se nanašajo na zahteve izvedbe usposabljanja in pridobitve certifikata s področja antidopinga. Ob tem je treba opozoriti na ponovno obveznost v prihodnjem letu po pridobitvi certifikata WADA za vse registrirane slovenske tekmovalce.

- V letu 2024 je bila Sloveniji (RZS) poverjena organizacija Coarse anglin club – izvajalka RD Brežice, v letu 2025 kandidiramo za Coarse angling Europe in 2026 za Coarse angling nations.

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik RZS

KOSTEVČ Trgovina Kostevc
WWW.KOSTEVČ.SI Trg zbora odposlancev 20
1330 Kočevje

SIMMS Freestone set - hlačni škornji in čevlji

Redna cena: 669,80 €

Akcijska cena:

569,00 €

Delovni čas: pon - pet 9:00 - 12:00 & 14:00 - 17:00, sob 9:00 - 12:00
G | 031 611 479 W | kostevc.si E | trgovina@kostevc.si

TRGOVINA KOSTEVČ | WWW.KOSTEVČ.SI

VABILO

Ribiška zveza Slovenije bo 7. in 8. julija 2023 predvidoma pri ribiškem domu RD Šempeter

organizirala MEDNARODNI TEČAJ MUHARJENJA.

Vodila ga bosta mednarodno priznana inštruktorja muharjenja Cato in Ingvild Nielsen z Norveške.

Več informacij o tečaju in prijavi bo objavljeno na spletni strani RZS.

Vabljeni muharski zanesenjaki.

Foto: J. Boršek

POSVET INVENTARIZACIJA VODOTOKOV IN UPORABA SISTEMA RIBKAT

RZS je 12. aprila skladno z napovedjo izobraževalnih vsebin za vodstva RD ob sodelovanju Zavoda za ribištvo (ZZRS) izvedla posvet o problematiki inventarizacije vodotokov-monitoringa ribjih populacij in uporabe ribiškega katastra RIBKAT. Predavatelja na posvetu sta bila zaposlena na ZZRS Aljaž Jenič in Luka Mrzelj.

Osnovni namen vzorčenje rib na istih lokacijah v rednih časovnih razmahi je spremljanje trendov glede velikosti in pestrosti ribjih populacij, starostne strukture in zdravja populacije določene vrste rib. Zaskrbljujoč podatek je, da je tretjina vrst sladkovodnih rib ogrožena, nasploh pa so sladkovodne vrste bistveno bolj ogrožene pred izumrtjem kot druge kopenske ali morske živalske vrste.

Vzorčenja ZZRS so vezana na podlagi zahtev Agencije RS za okolje (ARSO), nadzora kvalifikacijskih vrst na območjih Natura 2000, pri nadzorovanju vod posebnega pomena in pri izvajanju projektnih ali tržnih nalog ZZRS. Same lokacije vzorčenj določa ARSO, podan je bil grafični prikaz vzorčenj v preteklih sedmih letih. Vzorce rib se opravlja po različnih metodah. Metoda vzorčenja z uporabo mrež sicer pokažejo večjo vrstno pestrost, posebej pri manjših vrstah rib, a je kot metoda invazivna, ker vse ujete ribe po vzorčenju poginejo. Precej bolj uporabna je metoda elektroribolova, bodisi s klasično tehniko brodenja 8 za manjše vodotoke) bodisi z uporabo posebej opremljenega čolna. V letu 2022 je ZZRS izvedel preko 60 vzorčenj oz. 259 terenskih dni. Predavatelj Aljaž Jenič je izpostavil, da je interpretacija pridobljenih vzorčenj lahko zelo zahtevna, žal pa je stanje vzorčenj pri ribah med najslabšimi v primerjavi z drugimi vrstami organizmov.

RIBKAT predstavlja računalniško podprto bazo podatkov ribiški kataster, katerega skrbnik ZZRS je skladno z določili ZSRib. RIBKAT je vzpostavljen od 2010, v naslednjem letu pa je predvidena obsežnejša prenova programa. V predsta-

vitvi je bilo izpostavljeno, da se največ napak uporabnikov – gospodarjev RD dogaja na področju poribljavanj, in sicer zaradi mešanja različnih tipov poribljavanj. Izpostavljen je bil tudi primer vnašanja kopiranih podatkov z minimalnimi spremembami, kar pomeni, da so tako vnešeni podatki zavajajoči in nepravilni.

Pri delu predavanj, ki je bil vezan na vprašanje tujerodnih vrst potočnih rakov, smo od predavatelja Luke Mrzelja izvedeli, da je prvi na seznamu invazivnih vrst rib izpostavljen sončni striž, sledijo psevdorazbora, gambuzija in črni ameriški somič. Med tujerodnimi raki sta trenutno najbolj problematična signalni rak in rak trnavec. Ne nazadnje je račja kuga prišla v Evropo ravno zaradi vnosa virusa prek ameriških rakov, ki pa jih virus ne ogroža, in je zdesetkala populacijo domorodnih sladkovodnih rakov. Zaradi negativnega vpliva tujerodnih rakov si na ZZRS prizadevajo za možnost ribolova rakov z uporabo vrš pod posebnimi pogoji za ribiče. Med problematičnimi tujerodnimi vodnimi organizmi najdemo tudi školjke, posebej potujočo trikotničarko, sladkovodno bisernico in kitajsko brezzobko. Prenašalci njihovih zarodkov so lahko ribiči, ki opreme ne razkužujejo oz. zadosti dolgo ne posušijo na soncu, pa tudi gojeni krapci pri selitvi iz gojitvenih v lovne ribnike.

V času razprave je največ predstavnikov ribiških družin zanimalo stanje vidre, predvsem zaradi posledic njenega plenjenja na populacije domorodnih rib in z vprašanjem, kaj lahko same RD naredijo za zaščito rib. Izpostavljeno je bilo tudi vprašanje prepovedi vlaganja šarenke in vpliva ZZRS na preprečevanje manjših vodotokov zaradi neustreznih gradbenih posegov. Predsednik RZS je izpostavil pomen monitoringa v času priprave Programa upravljanja rib do leta 2033, saj bi morali tak dokument sprejemati na podlagi relevantnih podatkov. Monitoringi bi morali biti pogostejši in zajemati podatke o užitnosti rib z lokacij monitoringa, treba pa bi bilo opredeliti status tistih lokacij, kjer se monitoring rib ne izvaja. Predstavniki ZZRS so odgovorili, da prisotnost in vpliv plenjena vidre jemljejo resno in bodo pripravili akcijski načrt za rešitev situacije. Glede šarenke je zahteva Zavoda za varstvo narave po prepovedi poribljavanja z vsemi tujerodnimi ribami, zato je prihodnost šarenke v slovenskih vodah pod vprašajem. Glede možnosti oporekanja ZZRS posegom v vodotoke so predstavniki zavoda povedali, da so v preteklih letih zaradi upravnih sprememb v upravnih postopkih sedaj le še v mnenjedajalec v postopkih, kar pomeni, da mnenja ZZRS niso več zavezujoča.

Mag. Igor Miličič, sekretar RZS

UMETNE MUHE
VEZALNI MATERIAL, TRNKI & JIGI

051 253 841 www.lukaflly.com

LUKAFLY

DOSTAVA PO CELOTNI SLOVENIJI ALI
OSEBNI PREVZEM V LJUBLJANI
Luka Jezovšek s.p., Črna vas 308a, 1000 Ljubljana

MONSTER BITE

FISHING TACKLE

POZDRAV POLETJU

9.6.2023

Slamnikarska cesta 1a, Domžale

POPUSTI DO

-70%

Druženje in nagradne igre

Za hrano in pijačo bo poskrbljeno

monster-bite.com

Slamnikarska cesta 1a
1230 Domžale

info@monster-bite.com, 040 840 889

KUPON
za pijačo*

*Kupon je veljaven na dan dogodka 9.6.2023

Zunanji bazen je bil namenjen predstavitvi muharskih metov. Fotografijo smo posneli v soboto zgodaj dopoldne, zato gneča še ni opazna.

MUHARSKI SEJEM EWF V FÜRSTENFELDBRUCKU

Konec aprila smo obiskali muharski sejem Erlebnisswelt Fliegenfischen na Bavarskem. Sejem, ki je bil letos 18. po vrsti, poteka za zidovi velike opatije v mestu Fürstentfeldbruck, približno 30 km zahodno od Münchna. Namenjen je izključno ljubiteljem muharjenja ter je eden najkakovostnejših in največjih specializiranih ribiških sejmov v Evropi.

Na sejmu sta se že tradicionalno predstavili zvezi Nemčije ter Avstrije in ponudniki iz nekaterih muharskih držav: iz severne Italije so bili prisotni predstavniki regije Trentino, Kanada, Švedska, Romunija, Poljska, Bosna, Brazilija, Islandija in Slovenija. Del ponudbe v Sloveniji so na enotni stojnici zastopali predstavniki RD Ajdovščina, RD Bled, RD Bohinj, RD Jesenice in RD Tolmin.

Avstrijski ribiči so predstavili svojo organizacijo in nekatere muharske revirje. V posebni brošuri, ki so jo imenovali kar »Kaj počnemo«, so predstavili svoje ribiške, predvsem pa okoljevarstvene in naravovarstvene zaveze ter usmeritve. V posebnem nagovoru je sekretarka Sonja Behr pisala o problematiki izumiranja ribjih vrst, brali smo lahko o njihovih opažanjih slabih in dobrih praks posegov v vodotoke, o skrbi za spodbujanje drsti domorodnih vrst rib (potopljeni objekti s kokosovimi vlakni), o problematiki klimatskih sprememb in pomenu nedotaknjenih vodotokov pri blaženju njihovih posledic. Avstrijci imajo aktivnosti zastavljene zelo široko, ljudem svetujejo s konkretnimi ukrepi za biotsko raznovrstnost na domačem vrtu, kako skrbeti za ježe in o pomenu žuželk. Omenimo še poseben podkast, kjer objavljajo zanimive pogovore z različnimi strokovnjaki ali poznavalci s področja biologije, ihtiologije in ekologije. Podoben podkast poznamo tudi pri nas, pripravljala ga ribič in ribiški vodnik Matej Godec.

Izjemno urejeno so se že tradicionalno predstavili nemški

ribiči (DAFV). Gre za zvezo, ki vključuje 26 velikih ribiških organizacij, v katere se združuje okoli pol milijona nemških ribičev. Poleg plakatov z nekaterimi domorodnimi ribami in materiali za pospeševanje ribiškega turizma so obiskovalcem ponudili posebno brošuro, v kateri so predstavili svoje delo. V njej so, zanimivo, največ pozornosti namenili urbanemu ribolovu, zaščiti voda (onesnaževanje, plastika), ribji prehranski vrednosti (ribe iz lastnega ulova so zdrave, sveže in ne prihajajo od daleč) ter blagodejnemu vplivu športnega ribolova na fizično in psihično zdravje posameznika. V okviru slednjega poudarjajo pomen športnega ribolova kot pomoči za socialno vključenost posameznika v družbene strukture in vzgojo otrok v tesnem odnosu z naravo in naravnimi viri. Nemški ribiči objavljajo svoje aktivnosti na uradni spletni strani, Instagramu in kanalu Youtube. Zanimivost – pripravili so posebno spletno stran, namenjeno ribji kulinariki, ki je dostopna na www.catch-and-cook.de.

Ponudnik iz Islandije Stringir je predstavil možnost ribolova lososov in trofejnih potočnih postrvi. Bosanski ribiči so predstavili muharjenje v okolici mesta Konjic. Poudarek je bil na ribolovu mehkoustne postrvi v revirju Konjic in Glavatičevo. Do Slovencev so tradicionalno zelo odprti, izvedeli smo lahko veliko uporabnih informacij o revirjih na Neretvi, Konjički Ljuti, Boračkem in Jablaničkem jezeru, Rakitnici in na Neretvici.

Zmagovalne umetne muhe odprtega nemškega državnega prvenstva v vezanju muh 2023.

Primer razstavnega prostora. Na fotografiji je švicarski ponudnik muharskih palic, koles in nekatere druge opreme.

Vezalni kotički v mansardnih prostorih sejma EWF.

Stojnica z muharsko ponudbo z območja Slovenije.

Poljski ponudnik Salix je ponudil muharjenje potočnih postrvi in lipanov na rekah Dunajec, San in Raba. Italijanski ribiči so klasično največ pozornosti namenili muharski ponudbi v provinci Trentino na severu Italije. Opaziti je, da je njihova ponudba vsako leto boljša, ribiči jih radi obiščejo zaradi lepih rek, narave in soških postrvi. Na eni od svojih spletnih strani imajo organizirano urejeno predstavitev ribiških vodnikov; ribiči lahko podajo svoje izkušnje in mnenje v obliki komentarja posameznega ribiškega vodnika.

Sejem EWF je od vsega začetka raj za vezalce umetnih muh. V živo smo lahko opazovali mojstre vezanja od Romunije na vzhodu do ZDA na zahodu. Bogata je bila tudi ponudba vezalnega materiala. Zelo smo uživali pri opazovanju vezanja Nadice in Igorja Stančeva, Marca Petitjeana, Rainerja Rotha, Caroline Emmet in seveda domačega Dušana Dolinarja.

Tekom sejma so organizirali odprto nemško državno prvenstvo v vezanju umetnih muh v kategorijah suhe muhe, potezanke in realističnih posnetkov. Letos so bili v kategoriji suhe muhe najboljši Michal Wierzbicki (1. mesto, Poljska), Franco Cicerone (2. mesto, Švica) in Christian Kölle (3. mesto, Nemčija). V kategoriji potezanke so bili najboljši Jürgen Bartsch (1. mesto, Nemčija), Arnold Gufler (2. mesto, Italija) in Danny Norgall (3. mesto, Nemčija). V kategoriji realističnih posnetkov so bili najboljši Regine Maguhna (1. mesto, Nemčija), Michal Wierzbicki (2. mesto, Poljska) in Manuel Chapa Martin (3. mesto, Španija).

Veliko vsebine je bilo namenjene muharjenju lososov, posebno razstavno mesto so namenili tudi ribolovu na način

tenkara. Za ta namen so bili na sejmu tudi prisotni predavatelji iz Japonske, ZDA in Italije.

Posebnost sejma je predstavitev muharjenja, muharskih metov in posameznih tehnik v posebnih zunanjih bazenih. Mike McFarland iz ZDA je predstavil mete z zelo mehкими muharicami počasne akcije, William Peake iz Škotske je govoril o izboljšanju spey tehnike, Erhard Loidl iz Avstrije o Gebetsroitherjevem slogu muharskega meta, Wolfgang Pijawetz, prav tako iz Avstrije, o muharjenju v alpskih vodotokih z zelo lahko opremo, Katka Švagrova iz Češke pa je podala nekaj zanimivih napotkov glede evroličinkarjenja. Jan Kubala, Avstrija, je predstavil muharjenje na morju, Arve Evensen iz Norveške o scandi in skagit tehnikah, Masami Sakakibara pa vse o tenkari.

Ribiške vsebine so obogatili razstavljavci s področja ročne izdelave muharic, muharskih kolesc, ribiškega in lovskega slikarstva. Od svetovnih znamk muharjenja, ki so bile prisotne na sejmu, naj omenimo Orvis, Patagonia, Simms, Costa, Hardy, Greys, Vosseler, Stroft, Franklin, G. Loomis, Arctic Silver in druge.

Na sejmu so poskrbeli tudi za dame (damski program) in najmlajše (otroci so lahko vezali umetne muhe). Na vrtu je bil pivski vrt z odličnimi nemškimi pivci, prestami in bavorskimi klobasami. Tako je bilo med intenzivnim pregledovanjem sejemske vsebine tudi prijetno posedeti na toplem pomladanskem soncu in se zatopiti v ribiški pogovor z domačini in gosti iz večjega dela zahodnega ribiškega sveta.

Besedilo in fotografije: Jure Ušeničnik

Sejem EWF je od vsega začetka raj za vezalce umetnih muh. V živo smo lahko opazovali mojstre vezanja od Romunije na vzhodu do ZDA na zahodu.

RIBIŠKA DRUŽINA SOTLA

Leta 1952 je skupina devetih ribičev na čelu z g. Albrehtom Bojanom ustanovila Ribiško družino Sotla. Od takratnih oblasti je prevzela približno 95 ha slovenskega dela porečja Sotla. Leta 1974 so odkupili tudi kmetijo, ki je na samem začetku služila kot ribiški dom. V vseh letih so se zavzemali za varstvo voda in okolja, ohranjanja pestrosti ter staleža avtohtonih rib, rakov, žab in školjk ter za uveljavljanje interesov ribiške družine v prostoru njenega delovanja.

Osnovni podatki

NASLOV: Vonarje 13, 3253 Pristava pri Mestinju

SPLETNO MESTO: <https://www.rd-sotla.si/>

ELEKTRONSKI NASLOV: rd.sotla@gmail.com

Stanje članstva v RD Sotla na dan 19. 5. 2023

Kategorija	Število članov
Polnoletni	28
Pripravniki	19
Mladi, študenti	13

Ribolovne vode so v širši regiji razpoznavne z množico raznovrstnih rib, še predvsem pa s kapitalnimi primerki, ki privabljajo številne domače in tuje ribiče. Da se te vode ne bi izlovile, jih vsako leto obogatijo z dopolnilnimi vlaganji.

Organizirali, strokovno izobrazili in opremili so delovna telesa ribiške družine tako, da lahko v vsakem trenutku intervenirajo na terenu, pa naj se gre za pogine rib, rakov, žab ter školjk, njihovo reševanje in gojitev ali preganjanje ekološke kriminalitete ali krivolova.

Na območju delovanja ribiške družine kontinuirano obveščajo in pritiskajo na domicilno prebivalstvo ter lokalne skupnosti o nujnosti dviga kakovosti voda povodja Sotle.

Revirji

Ribolovni revir RD Sotla zajema slovensko porečje reke Sotle s pritoki

Mestinjščica in Bistrica ter ribnike na področju občin Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina, Podčetrtek in Bistrica ob Sotli.

► Ribnik Vonarje

Za vse, ki se navdušujete nad ribolovom in svoj prosti čas radi preživljate v mirnem in neokrnjenem okolju, najdete v bližini Term Olimia dve lovni vodi. Ena je reka Sotla z Mestinjščico, ki vam nudi odličan ribolov sredi prečudovite narave. Če ste ribič, ki se navdušujete nad ribolovom v ribnikih, pa je ribnik v Vonarju (mrtvica Valek) prava izbira, kjer lahko lovite vse leto. Pri ribniku

Trije ribniki Rogaška Slatina

Fotografija iz tekmovanja l. 1976 v Rogaški Slatini: Smotra pionirjev. Na sliki: Denis Padjan, Andrej Heric, Edvard Sajko in Miso Branko Padjan.

Mladi član pri mentorstvu ribolova s tekmovalno opremo.

v Vonarju najdete ribiško kočo, ki je nadvse primeren prostor za piknike in druženja.

► Ribnik Šmarje pri Jelšah

Ribolovni revir Šmarje pri Jelšah tvorita dva ribnika, ki se nahajata na samem začetku naselja Šmarje pri Jelšah, in sicer na desni strani, če se pripeljemo iz celjske smeri. Sprostitev v naravi in obilica ribolovnih užitkov nas bo napolnila s pozitivno energijo, najmlajšim pa bomo pričarali nepozabno doživetje. V bližini ribnika se nahajajo tudi objekti s pestro gostinsko ponudbo.

► Ribnik Rogaška Slatina

Ribnik v Rogaški Slatini je malce bolj oddaljen od glavnih prometnic, zato pa nam nudi čudovito sprostitvev in obilico užitkov v pristnem naravnem okolju. Do njega pridemo tako, da če se pripeljemo iz centra mesta, na vrhu Tekačevega zavijemo z glavne ceste desno, takoj za gostiščem Pri treh ribnikih (tu lahko kupimo tudi ribolovno dovolilnico) in prehodom čez železniško progo. Vožnjo nadaljujemo kakšnih sto metrov, nakar pri lesenem smerokazu, ki označuje ribnik, zavijemo levo navzdol na makadamsko cesto. Prevozimo še nekaj sto metrov in že smo na cilju. Avtomobil pustimo ob robu spodnjega ribnika. Ribolovne dovolilnice lahko kupite ob poti na ribnik pri gostišču Pri treh ribnikih, v centru mesta v ribiški trgovini Klen ali pri skrbniku na samem ribniku. Prav tako lahko ribolovno dovolilnico kupite na vseh prodajnih mestih, ki so objavljena na naši spletni strani. Ribolov je dovoljen vse dni v tednu.

► Ribnik Trebče

Na Trebčah ob Kolarjevi domačiji se razprostira manjši ribnik, ki so ga uredili sočasno z izgradnjo nove ceste med Podsredo in Bistrico ob Sotli v letu 1972. Tok reke Bistrice je bil takrat premeščen južneje, opuščeni rokav reke pa so s tem umetno zajeli. V ribnik se steka potok Perišce, na vzhodnem delu ribnika je urejen umeten odtok v Bistrico. Voda v ribniku ni globoka, pretok je močan. Zaradi slabe razslojenosti temperature vode so v ribniku primerni pogoji

za razraščanje rastlinskega sveta ter bivanje živali. Vsako leto se v zgodnjih spomladanskih dnevih v ribniku vračajo dvoživke in tu odlagajo svoje mreste. Tako Kozjanski park že nekaj let zapored ob cesti postavi nizke pregrade, ki dvoživkam preprečujejo prehod čez cesto. Ob pregradi so v jarku razmeščena vedra, v katero se naberejo dvoživke, vedra pa potem ročno prenesejo na drugo stran ceste v ribnik. Ribnik je skozi leto tudi priljubljena točka za ribarjenje.

► Sotla s pritoki

Sotla je mejna reka med Slovenijo in Hrvaško. Dolga je 90 km (po nekaterih podatkih 87 oz. 88) in njeno porečje obsega 581 km² (od tega 451 v Sloveniji). Izvira v južnem vznožju Maclja v treh izviri, od katerih se levi nahaja na slovensko-hrvaški meji (vas Log pri Rogatcu), desna dva pa na Hrvaškem. Reka predstavlja tisočletno zgodovinsko mejo med Slovenijo in Hrvaško (oziroma njenimi predhodnicami). Ob njej pelje tudi železniška proga Savski Marof - Kumrovec, ki jo večkrat seka. Reka se izliva v Savo v hrvaški vasi Drenje Brdovečko. Izvir je urejen v obliki malega vodnjaka.

► Reka Bistrica

Soteska izrazito sredogorske reke Bistrice med Trebčami in Zagajem v dolžini okoli 3 km je najslikovitější in najbolj ohranjena rečna soteska v vzhodni Sloveniji in nam skozi odlično ohranjen del rečnega ekosistema kaže sledi tisočletnega delovanja narave. Reka je večji del svoje struge vrezala v triasne kamenine, obsežnejši prodni nanosi v strugi pa pričajo o njenem hudourniškem značaju. Slovi po raznolikih vodnih prizorih, bistri vodi in pestrem menjavanju širših in ožjih dolinskih delov. Ko reka prečno prereže severno krilo orliške antiklinale, postane prostor med Trebčami in Zagajem tako tesen, da je soteska neprehodna. Strugo večji del obdajajo strma, skalovita in gozdnata pobočja. Pestrost soteske dopolnjuje živa narava. V soteski uspevajo nekatere manj znane in ogrožene rastlinske vrste. Vodotok reke Bistrice pa se ponaša s postrvmi in potočnimi raki.

Uredništvo, povzeto po spletni strani RD

Foto: arhiv RD

RIBOLOV IN VZREJA RIB V MLAJŠI ŽELEZNI DOBI IN ANTIKI

V dosedanjih člankih smo pokazali, kako pomemben je bil ribolov v prazgodovini, kar nam kažejo najdbe ribolovnih pripomočkov, kot so trnki, harpune, ostanki mrež, vrš in ribjih pasti, od bronaste dobe dalje pa (v nekaterih regijah) tudi slikovne upodobitve. Tem najdbam so dodana vrednost ribje kosti, ki se lahko ohranijo v zanje ugodnih pogojih, saj nam omogočajo vpogled v vrste rib, ki so jih ljudje lovili in uživali. Z nastopom mlajše železne dobe in antike pa pri pregledu ribolova in pomena rib v preteklih družbah pridemo do še enega pomembnega vira podatkov: pisnih virov.

Prazgodovina se konča s koncem mlajše železne dobe, obdobjem, ko so večji del Srednje Evrope poselila keltška plemena. Na prostor današnje Slovenije so prodrli konec 4. ali v 3. stol. pr. n. št. V vzhodnem delu Sredozemlja so takrat dominirali stari Grki, v zahodnem Sredozemlju pa Feničani in Rimljani. Ta zgodovinska prelomnica nam pomeni pričetek mlajše železne dobe, ki je trajala vse do 1. stol. pr. n. št., ko je na slovenski prostor prodrla rimska vojska in si ga postopoma prisvojila.

Rimska država je nastala na območju mesta Rim, ki je bil ves čas glavno mesto rimske republike in nato cesarstva. Rimljani so osvojili vso Sredozemlje, jugovzhodno Evropo, prostor današnje Anatolije, del Bližnjega vzhoda, polovico Britanskega otočja in večji del Srednje Evrope. Zaradi dolgega obstoja (od 27. pr. n. št. do 476 n. št.) in velikega obsega Rimskega cesarstva so rimske prakse močno vplivale na razvoj jezika, religije, umetnosti, arhitekture, filozofije in prava v takratnem času, znanja pa so se prenesla od ene do druge države, iz ene v drugo kulturo in iz roda v rod vse do danes (npr. Bratož 2007).

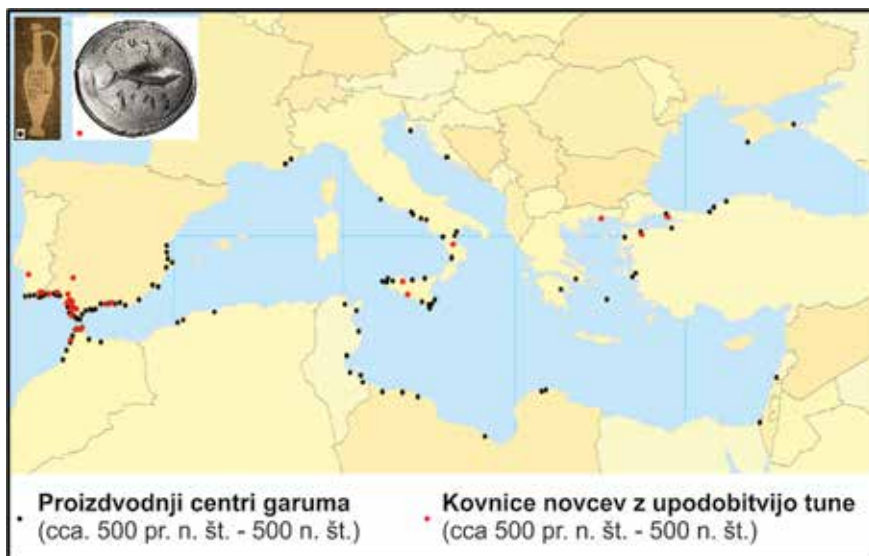
Ena pomembnejših novosti, ki se je z rimsko civilizacijo razširila po Evropi, je bila pisava. Omogočila je lažje shranjevanje in širjenje podatkov in sporočil med ljudmi, hkrati pa (ob zapisu na odporen medij) njihovo trajnejšo hrambo.

Posledično se nam je v pisnih virih iz antičnega obdobja ohranilo veliko podrobnosti o takratnih dogodkih in življenju ljudi, v nekaterih pisnih virih pa so zabeleženi tudi različni detajli o tehnikah ribolova, ujetih ribah in o antičnih kuharskih receptih.

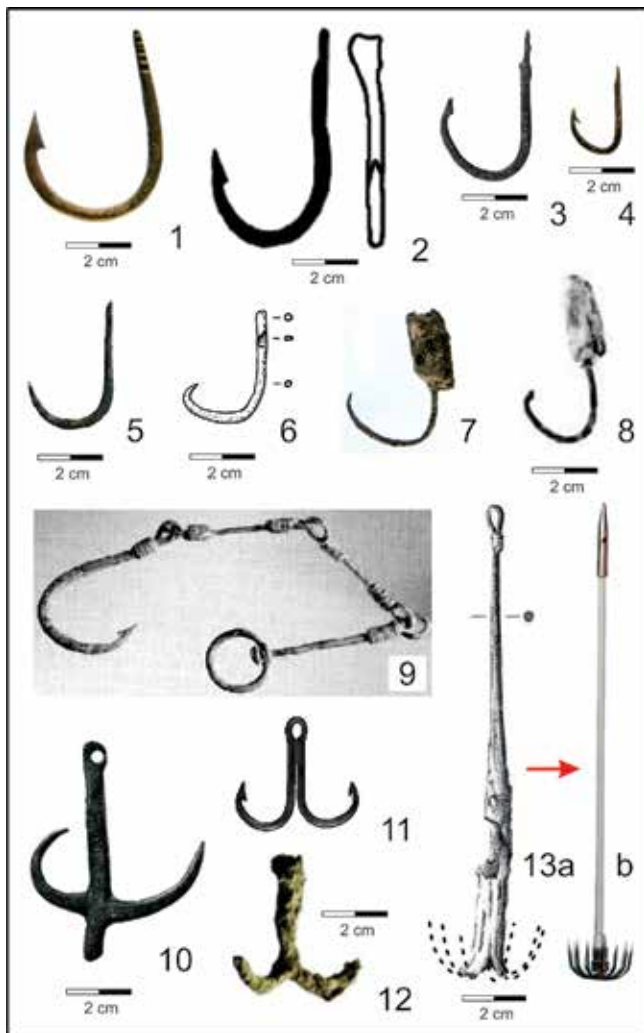
Tehnike ribolova v antičnih pisnih virih

Tako je v knjigi *Naravoslovje* Plinija Starejšega iz 1. stol. n. št. (*Naturalis historia* / HN 35, 120) in v knjigi *Haliutica* Oppiana iz 2. stol. n. št. (*Haliutica* / H. IV, 647–693) zabeleženo, da so se v antiki med drugim posluževali ribolova s strupom (Mylona 2015, 401; Fajen 1999; Mair 1928). Pri tem so ribe najprej s palicami in vesli pregnali do obale in v zalive, kjer je bilo veliko skrivališč, nato pa so jih obkrožili z mrežami in v vodo zmetali kepe, narejene iz mešanice gline in korenin ciklam, ki že v majhnih količinah povzročijo pri ribah nezavest (*Cyclamen purpurascens*; syn. *Cyclamen europaeum*). V tem kontekstu je treba opozoriti, da Oppian tak način ribolova opisuje kot zlovešč; primerja ga celo z zahrbtnim dejanjem vojne, z zastrupljanjem vode v vodnjakih. Navkljub temu se je ribolov z ribjim strupom v antiki izvajal, lahko pa si celo predstavljamo, da so ga izvajali že v obdobjih pred tem (Eberli 2010, 83). Slednje nakazujejo tudi najdbe v Pozejdonovem svetišču na otoku Kalaureia (ali Calauria, Poros) v Saronskem zalivu, kjer so bila ob ribjih kosteh in ribolovnih pripomočkih odkrita zoglenela semena Sončnega mlečka (*Euphorbia helioscopia*), ki prav tako deluje kot ribji strup (Mylona 2015, 401; glej tudi Ribič 5, 2023).

Zraven ribolova s strupom pa je v knjigi *Haliutica* antičnega pisca Oppiana iz 2. stol. n. št. zabeleženih tudi več drugih, bolj etičnih tehnik ribolova. Oppian npr. opisuje, kako prihajajo vsako pomlad iz odprtega morja k obalam jate pelaških vrst rib (Scombridae) – in na kakšen način so jih lovili (*Haliutica* / H. III, 607–648). Ribiči so si izbrali primerno ožino, ki jo je bilo mogoče opazovati z dvignjenega terena (npr. pobočja gore, razgledišča ali stolpa). Opazovalec je ob prihodu jate obvestil druge ribiče o njeni velikosti in vrsti rib, nakar se je na takem mestu postavil »sistem mrež v obliki mesta« (v staro grščini imenovane *thynneia*, v Italiji *tonnara*), v katere so nato ujeli toliko rib, kot so jih želeli. V nasprotju z ribolovom

Slika 1. Karta najdišč v Sredozemlju iz obdobja med 5. stol. pr. n. št. in 5. stol. n. št., na katerih so bili ugotovljeni proizvodni centri garuma (črne pike) in kovnice novcev z upodobitvijo tune (rdeče pike) (izdelano po Di Natale 2014, sl. 1, sl. 5). Feničanski novc je z najdišča Gadir, 237 pr. n. št. (Di Natale 2014, sl. 20a), mozaik amfore za garum iz Pompejev (Aoyagi, Pappalardo 2006, 511).

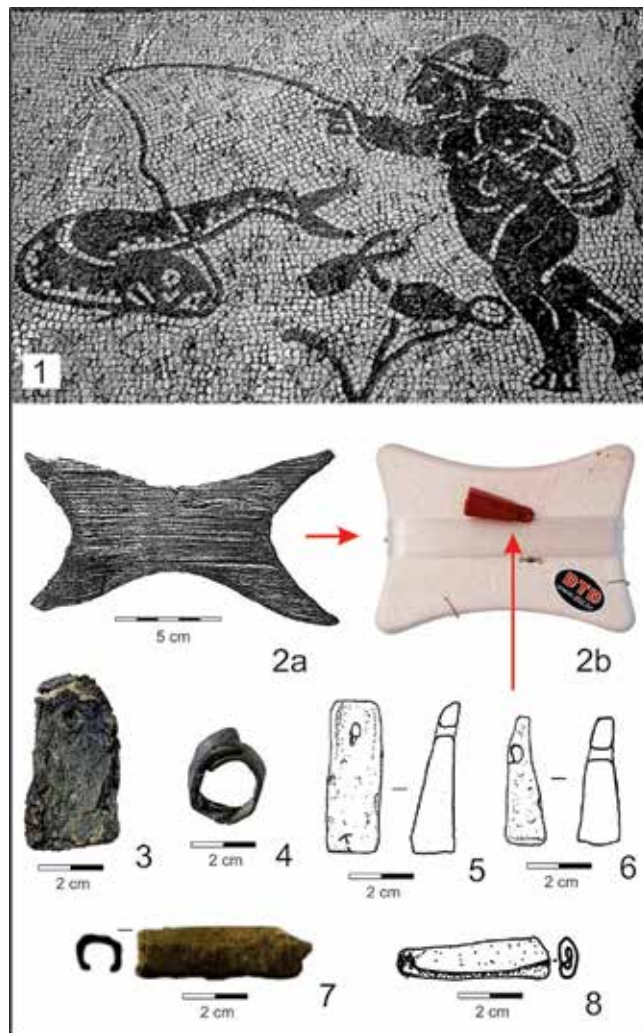

Slika 2. Primeri bronastih, železnih trnkov in bronastih trnkov z oblogo svinca iz antičnega obdobja. **1, 4** Haifa (Galili et al. 2013, 150, sl. 4); **2, 8, 12** Baelo Claudia (Casaola 2010, 90–91, sl. 3C, sl. 4; Bernal-Casaola et al. 2018, sl. 3: 4); **3** Kalaureia / Calauria (Mylona 2015, 399, sl. 14.4.); **5, 10** Amathus – pristanišče (Michael 2018, 109, sl. 3: D5, D6); **6** Veštar (Bekić 2014, 144, predmet št. 26); **7** Carmel – ladijska razbitina (Galili et al. 2013, 151, sl. 5A); **9** Acitua (Stefani 1990, 14); **11** Pisa – ladijska razbitina (Casaola 2010, 94, 5B); **13a** Albufereta (Casaola 2010, 94, sl. 5E); **13b** današnji sistem za montažo ribe za lov lignja in sipe.

s trupom je tak ribolov označen s pozitivno konotacijo, in sicer »kot vesel dogodek« (Mylona 2015, 403).

Za opazovanje premikov pelaških vrst rib so, podobno kot v polpretekli zgodovini (npr. Tunera / Turan v zalivu Caska na otoku Pagu), tudi v antičnem obdobju gradili posebne stolpe. Ker je bil pri tej tehniki ulov običajno obilen, je bilo treba ribe kar najhitreje predelati, pri čemer so jih običajno vložili v sol (*salsamentum*) (Marzano 2018, 444; Theodoropoulou 2014, 219–220, 222). Vendar pa se soljenje rib ni vedno izvajalo le s praktičnega vidika, ampak pri nekaterih ribjih vrstah (npr. pri cipljih) tudi zaradi izboljšanja njihovega okusa (Marzano 2018, 441).

Kako pomemben je bil v antiki ribolov rib iz družine Scombridae (tun, skuš in pelamid), kažejo predvsem velike količine kosti rib teh vrst na različnih arheoloških najdiščih, pa tudi priljubljenost novcev z upodobitvijo tune, ki so jih kovali po celotnem Sredozemlju med 5. stol. pr. n. št. in 5. stol. n. št. (slika 1). Veliko kosti tun, skuš in pelamid je bilo najdenih tudi v Pozejdonovem svetišču na otoku Kalaureia (ali Calauria, Poros) (Mylona 2015, 404). Slednje je zanimivo z vidika napisa z grškega otoka Kosa, iz katerega je razvidno,

Slika 3. Ostali pripomočki pri ribolovu z vrstico in trnkovi v antičnem obdobju. **1** ribiška palica, Neptunov mozaik v Sevilji (Monteagudo 2010, 175, sl. 9); **2a** antično leseno motovilo, Saguntum (Aranegui 1982, t. 26) in **b** sodobno motovilo za primerjavo; **3, 4** svinčene uteži, pristanišče Amathus (Michael 2018, 109, sl. 3: D10, D15); **5, 6** in **8** svinčene uteži iz Veštara (Bekić 2014, 144, sl. 36, 38, 39); **7** svinčena utež, Baelo Claudia (Bernal-Casaola et al. 2018, sl. 3: 7).

da je bil najem stolpov za opazovanje rib iz družine Scombridae obvezen za ribiče v kontekstu čaščenja boga Pozejdona (Theodoropoulou 2014, 222).

Ribolovni pripomočki – najdbe in zapisi v pisnih virih

Tako kot iz zgodnejših obdobj je tudi iz mlajše železne dobe in antike precej ribolovnih pripomočkov. Med najpogostejše najdbe sodijo ribiški trnki, železne harpune, trizobi, uteži in plovcji za mreže, redkeje pa arheologi odkrijejo tudi predmete iz organskih materialov, kot so ribiške vrvice, mreže, vrše in deli ribjih pasti. V primerjavi z zgodnejšimi obdobji kaže ribiška oprema višjo stopnjo specializacije. Je namreč bolj raznovrstna in dokazuje, da so lovili z različnimi tehnikami – odvisno od vrste rib, ki so jo želeli ujeti. Prav tako iz pisnih virov vemo, da so lovili iz obale, čolnov, podnevi in ponoči (z uporabo svetil) (npr. Bernal-Casaola 2010; Galili et al. 2013).

Trnki so bili večinoma izdelani iz bron ali železa, imajo zalust (npr. slika 2: 1–4) ali so brez nje (npr. slika 2: 5, 6), za pritrditev vrvice pa utore (npr. slika 2: 1, 6) ali razširjen vrat kot današnji trnki (npr. slika 2: 2–4). Poznali so tudi trnke dvojčke in trojčke, ki so imeli ušesca za pritrditev vrvice (npr. slika 2: 10–12), trnke obložene na vratu s svincom (slika 2: 7, 8) in trnke s kovinsko predvrnico (slika 2: 9). Še posebej

zanimiva pa sta predmet s tremi kavlji, ki ga interpretirajo kot sistem za montažo žive ali mrtve ribe pri ribolovu ribojedih vrst (Bernal-Casaola 2010, 94, sl. 5F) in verjetno sistem za montažo mrtve ribe pri ribolovu lignjev in sip (slika 2: 13a; prim. slika 2: 13b).

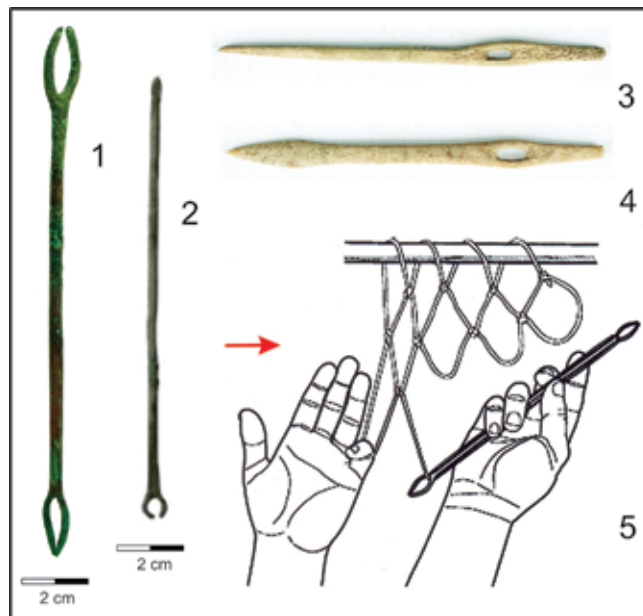
Ribiške palice na najdiščih iz antičnega obdobja doslej še niso bile odkrite, čeprav je ribolov z ribiško palico omenjen v antičnih pisnih virih in upodobljen na nekaterih keramičnih posodah in mozaikih (npr. slika 3: 1). Odkrili pa so sisteme z montirano večjo količino trnkov na vrstico, ki jih lahko primerjamo z današnjimi parangali (Bernal-Casaola 2010, 121, sl. 22), leseno motovilo za ribiško vrstico, ki je zelo podobno današnjim (slika 3: 2a-b), in tudi svinčene ribiške uteži. Slednje so zelo pogoste na antičnih najdiščih ob obalah Sredozemlja ter so različnih oblik in velikosti, večje primerke so verjetno uporabljali za ribiške mreže, manjše za obtežitev vrvice pri ribolovu s trnkom. Najpogosteje so cevaste (slika 3: 4, 7, 8) ali piramidalne oblike (slika 3: 3, 5, 6), podobne današnjim utežem, ki jih uporabljamo pri ribolovu z vrstico in trnkom iz roke (prim. slika 3: 2b).

Iz antičnega obdobja so poznani tudi različni tipi harpun, vrš, ribjih pasti, ribiških mrež, lončene posode, ki so jih verjetno uporabljali pri ribolovu hobotnic, in kovinske svetilke za nočni ribolov na čolnih (Bernal-Casaola 2010, 122–137). Značilni ribiški pripomoček pa so tudi bronaste igle z enim ali dvema očescema na vsakem koncu (npr. slika 4: 1, 2), ki so jih uporabljali za popravila in vzlanje ribiških mrež (prim. slika 4: 5). Ena taka igla, v celoti ohranjena, je bila odkrita npr. v Veštarju pri Rovinju (slika 4: 1; Bekić 2014, 7, 139, sl. 2a-b), v starih pisnih virih imenovanem *Vistrum*. Tam je v 1. stol. pr. n. št. bila najprej postavljena *villa rustica*; v 1. in 2. stol. n. št. pa pristanišče z dolgim kamnitim pomolom. Poleg igle za pletenje mrež so bile tam odkrite tudi druge najdbe povezane z ribolovom, vključno z bronastim ribiškim trnkom brez zalusti (slika 2: 6; Bekić 2014, 138, 144 št. 26), številne cevaste svinčene uteži, izdelane iz nagubane svinčene plošče, in cilindrične oz. piramidalne svinčene uteži z luknjo (ibid. 139, 144 št. 27–28, 33–36, 38–39).

Nedaleč od *villa rustice* in ruševin pristanišča v zalivu Veštar se ob obali nahaja prazgodovinsko gradišče Monbrodo, kjer so živeli od zgodnje bronaste dobe, preko starejše in mlajše železne dobe do rimskega časa. Tudi tam je bil odkrit odlomek koščene igle za pletenje mrež (Hellmuth Kramberger, Müller, Čuka 2018, 22, 33, t. 1: 8). V celoti ohranjeni koščeni igli pa sta bili odkriti v Istri npr. tudi med izkopavanjem železno-dobne zgradbe pod Arheološkim muzejem Istre v Puli (slika 4: 3, 4; Mihovilić 2011, 17; Mihovilić 2013, 298 sl. 232; prim. Hellmuth Kramberger, Müller, Čuka 2018, 23 sl. 10).

Ribogojstvo

Pomemben vidik ribolova v antiki je pojav akvakulture in s tem komercialnega ribogojstva (Schmölcke, Nikulina 2008). Kot smo pokazali v prejšnji številki Ribiča, obstajajo dokazi o velikopoteznem ribolovu in uporabi velikih ribjih pasti, ki so omogočale ulov večje količine ribe, kot bi bile potrebne za preživetje posamezne skupnosti že v starejših obdobjih prazgodovine (Ribič 5, 2023). Obilen ulov je bil verjetno namenjen tudi trgovini (prim. Köninger, Lübke 2001; Riekhoff 2001), ki jo v primeru Monkodonje v zgodnji bronasti dobi Istre nakazuje tudi standardizirana velikost rib, in sočasno na bližnjem vzhodu analize izotopa kisika iz zob orad, najdenih na različnih najdiščih (Ribič 4, 2023). Domnevamo lahko, da je bilo v prazgodovini tako obsežen ulov mogoče doseči le ob posebnih priložnostih, predvsem takrat, ko so se ribe selile na drst. Stabilne celoletne oskrbe prebivalstva z ribami na takšen način ni bilo mogoče doseči. Toda to se je spremenilo z nastankom in razvojem ribogojstva.

Slika 4. Bronaste in koščene igle za pletenje in popravilo ribiških mrež. **1** Veštar (Bekić 2014, 139, 2b); **2** Baelo Claudia (Bernal-Casaola et al. 2018, sl. 3: 9); **3–4** Pula (Mihovilić 2013, 298, sl. 232); **5** Način dela z iglo pri izdelavi ali popravilu ribiške mreže (Galili et al. 2013, 154, sl. 14).

Prvi sladkovodni bazeni v Italiji segajo v 2. stol. pr. n. št. (Schmölcke, Nikulina 2008, 36), kar je sočasno z mlajšo železno dobo na Slovenskem. Od zgodnjega 1. stol. pr. n. št. so dokazani tudi bazeni, ki so bili zapolnjeni z morskovo vodo (ibid. 37, 46, 48). Rimski bazeni za vzrejo rib so bili zidani ali betonski (*opus caementitium*) in so jih imenovali *piscinae* (npr. slika 5: 1). Postavljeni so bili tako, da je voda v njih enakomerno dotekla in iztekala, in sicer v sladkovodne bazene običajno iz večjega ribnika, v morske iz morja. Pri zasnovi bazenov z morskovo vodo so predstavljali glavni problem valovi, kar so pokušali odpraviti s postavitvijo ovir na morskimi obali (ibid. 38). Pomembno pa je, da so pri gradnji bazenov upoštevali tudi vidik zaščite živali. Tako je npr. rimski pisec Lucius Junius Moderatus Columella v enem besedilu iz 1. stol. n. št. svetoval, da je bazene treba vgraditi v skale in jih prekriti z algami, da ribe ne bi toliko občutile ujetništva (Columella, *De re rustica* Rust. 8,17,6; po ibid. 39).

Katere ribe so vzrejali v antičnem obdobju, omenjata poleg Columelle še pisca Plinij starejši in Varon. Od sladkovodnih rib se najpogosteje omenjajo krapci, od morskih pa predvsem murene (*Muraenidae*) (Schmölcke, Nikulina 2008, 41), *lupus* in *mullus*, pri čemer *lupus* pomeni verjetno brancina (*Dicentrarchus labrax*), *mullus* pa morda trlje (*Mullus surmuletus*) (ibid. 43–44). Omenjajo se tudi »ploščate ribe« (morski listi ali skati?), ciplji in orade. Na splošno so na vzrejo morskih rib v rimskem imperiju gledali negativno, dekadentno in kot znak ekstravagance (ibid. 48, 52–53). Zato se zdi se, da od 3. stoletja n. št. *piscinae* niso več gradili in da je bila vzreja morskih rib v Evropi pozabljena vse do sodobnega časa.

Priprava rib in ribji izdelki v antičnem obdobju

V antičnem obdobju so izdelovali tudi različne ribje izdelke, najpogosteje posebno omako, imenovano *liquamen* ali *garum* (grško ime), ki so jo postregli skoraj k vsaki slani in sladki jedi (Lowe 2021; Theodoropoulou 2014, 221; von Peschke, Feldmann 2012, 21–22). Narejena je bila iz fermentiranih rib, kot so sardele, skuše, tune in jegulje; po okusu pa naj bi bila primerljiva z nekaterimi današnjimi ribjimi, ostriginimi in sojinimi omakami v azijski kuhinji. Izdelovali so jih v posebnih proizvodnih obratih, imenovanih *Cetaria*, ka-

kršne so odkrili npr. v Pompejih, Lepti Magni, Baeli Claudii (slika 5: 2) in na številnih drugih najdiščih po Sredozemlju (slika 1). Zaradi intenzivnega vonja so se nahajali izven naselij ali ob njihovem obrobju. Pri izdelavi *garuma* so namreč uporabljali ribjo maso in sol v razmerju 9:1, nato pa tak pripravek pustili več mesecev v velikih odprtih posodah na soncu, da je fermentiral. Poleg proizvajalcev *liquamena* in *garuma* so v antiki obratovale tudi specialistične trgovine, v katerih je bilo mogoče tako omako kupiti (odkrite so bile npr. v Pompejih). Z njo pa se je tudi veliko trgovalo, saj spadajo poleg oljčnega olja in vina med najpogostejše snovi, odkrite v rimskih amforah in steklenicah (Lowe 2021).

Da je bila trgovina z ribami in morskimi sadeži pomembna v antičnem obdobju, kaže tudi dejstvo, da rib niso le vzrejali v bazenih, ampak so razvili posebne metode za uvažanje eksotičnih vrst rib iz bolj oddaljenih regij. Ribe so prevažali na posebnih ladjah z vgrajenimi rezervoarji, zapolnjenimi s sladko vodo, ali pa so jih prevažali v snegu ali ledu in jih čez poletje shranjevali v jamah (von Peschke, Feldmann 2012, 13; Theodoropoulou 2014, 219). Znano je tudi, da so na Trajanovem forumu v Rimu hranili žive ribe za prodajo v bazenih v 5. nadstropju stavbe foruma, ki so jih oskrbovali s sladko in morsko vodo preko akvaduktov (von Peschke, Feldmann 2012, 13; Schmölcke, Nikulina 2008, 41).

Cene rib so se razlikovale med morskimi in sladkovodnimi ribami ter glede na njihov izvor in vrsto, pa tudi glede na vrsto izdelka (Marzano 2018, 440). Na primer, okoli leta 300 n. št. je 1 „funt“ prvorazrednih svežih rib (= 327,45 g) stal 24 denarijev, kar je bilo enako ceni 24 jajc, medtem ko je bila cena za enako količino sardel 16 denarijev in za tretjerazredne ribe 8 denarijev (ibid. 441).

Vpogled v prehranjevalne navade prebivalcev Sredozemlja v antičnem obdobju in vrste rib, ki so jih uživali, pa nam poleg kostnih ostankov omogočajo tudi upodobitve na mo-

zaikih. Tako je npr. na mozaiku v „Hiši favnov“ v Pompejih (von Peschke, Feldmann 2012, 73; Nappo 1998, 141) (slika 6: 1) upodobljenih veliko različnih morskih bitij, vključno z električnim skatom (*Torpedo torpedo*), škampom (*Nephrops norvegicus*), orado (*Sparus aurata*), cipljem (*Mugilidae*), škarpino (*Scorpaena scrofa*), morsko mačko (*Scyliorhinidae*), kirnjo (*Epinephelus marginatus*), knezom (*Coris julis*), jastogom (*Homarus gammarus*), hobotnico (*Octopus vulgaris*), lignjem (*Loligo vulgaris*), pisanico ali pirko (*Serranus scriba*), kokotom (*Trigla lyra*), brancinom (*Dicentrarchus labrax*) in mureno (*Muraenidae*) (slika 6: 2). Zanimiv je tudi mozaik iz ene od vil v Rimu, ki prikazuje, kako so izgledala tla po razkošnem obroku jedi iz morskih sadežev. Prekrita so bila z ribjimi kostmi, oklepi rakov, polžjimi lupinami in drugimi ostanki (von Peschke, Feldmann 2012, 77).

Najdbe nam torej kažejo, da so v antičnem obdobju uživali raznovrstno morsko hrano. Na kakšen način so jo pripravljali, pa nam kaže zbirka kuharskih receptov, imenovana *De re coquinaria / O kuhanju* (4. ali 5. stol. n. št.) (Peschke, Feldmann 2012). Tako se je pripravljala ena od priljubljenih jedi v antiki, imenovana *Patina zomoteganum*, kar bi v prevodu pomenilo *Ponev polna omake* (Von Peschke, Feldmann 2012, 58): »Očistimo ribe poljubne vrste in jih vstavimo v ponev. Nato dodamo olje, *liquamen* (*garum*), vino, šopek pora in koriander. Medtem ko se ribe kuhajo, zmeljemo v možnarju poper, luštrek, origano in šop kuhanega pora. Začimbe premešamo, nato odvezamemo nekaj tekočine od rib iz ponev, njej dodamo jajca in pripravljeno mešanico začimb. S tem pripravkom prelijemo ribe v ponvi in kuhamo tako dolgo, da se omaka nekoliko zgosti. Ko se zgosti, potresemo jed s poprom in jo postrežemo.«

Sestavine (primer za štiri osebe)

700 g kotleto tune ali druge ribe, 1 šopek pora, 1 vejica koriandra, 2 žlici olivnega olja, 100 ml belega vina, 2 žlici ribje omake (iz azijske trgovine), poper, ½ žlice luštreka, ½ žlice origana, ½ žlice soli in 6 jajc.

Anja Hellmuth Kramberger
in Bine Kramberger

Literatura:

- AOYAGI, M., U. PAPPALARDO 2006, *Pompei (Regiones VI-VII) Insula Occidentalis*. – Napoli: Valtrend.
- ARANEGUI, C. 1982, *Excavaciones en el Grau Vell (Sagunto, Valencia). Campañas de 1974 y 1976*. – Serie de Trabajos Varios 72, Valencia.
- BEKIĆ, L. (ur.) 2014, *Luka Veštar. Podvodno arheološko istraživanje u uvali Veštar kod Rovinja, Hrvatska, 2008-2014 / Der Hafen von Veštar. Eine unterwasserarchäologische Untersuchung in der Bucht von Veštar bei Rovinj, Kroatien, 2008-2014*. Istraživačke studije iz podvodne arheologije 1/ Unterwasserarchäologische Forschungen 1. – Medunarodni centar za podvodnu arheologiju, Zadar.
- BERNAL-CASAOLA, D., J. A. EXPÓSITO, J. J. DÍAZ 2018, The Baelo Claudia Paradigm: The Exploitation of Marine Resources in Roman Cetariae. – *Journal of Maritime Archaeology* 13, 329–351.
- BERNAL-CASAOLA, D. 2010, Fishing Tackle in Hispania: Reflections, Proposals and First Results. – V: T. Bekker-Nielsen in D. Bernal Casasola (ur.), *Ancient Nets and Fishing Gear. Proceedings of the International Workshop on "Nets and fishing gears in Classical Antiquity: a first approach"* (Cádiz, November 15–17, 2007), Aarhus University Press, Aarhus, 3–138.
- BRATOŽ, R. 2007, *Rimska zgodovina. Prvi del: Od začetkov do nastopa cesarja Dioklecijana*. – Zbirka Zgodovinskega

Slika 5. Bazeni za vzrejo rib (1) iz Lapithosa na severni obali Cipra (Michael 2023, 6, sl. 6) in 2 proizvodni obrat *garuma*, Cetaria XI, rimsko mesto Baelo Claudia (Retamosa Gámez et al. 2020, 213, sl. 2).

časopisa 33 in Knjižna zbirka Scripta Ljubljana, Zveza zgodovinskih društev Slovenije, Študentska založba in Založba Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

DI NATALE, A. 2014, The Ancient Distribution of Bluefin Tuna Fishery: How Coins can Improve our Knowledge. – *Collect. Vol. Sci. Pap. ICCAT* 70(6): 2828–2844.

EBERLI, U. 2010, Urgeschichtliche Fischerei am Zugersee. – *Tugium* 26: 83–89.

FAJEN, F. 1999, *Oppianus Halieutica – Oppian der Fischfang. Einführung, Text, Übersetzung in deutscher Sprache.* – B. G. Teubner, Stuttgart/Leipzig.

GALILI, E., ZEMER, A. in B. ROSEN 2013, Ancient Fishing Gear and Associated Artifacts from Underwater Explorations in Israel – A Comparative Study. – *Archaeofauna* 22: 145–166.

HELLMUTH KRAMBERGER, A., MÜLLER, S. in M. ČUKA 2018, Monbrodo - prapovijesna Gradina blizu plaže Cisterna, južno od Grada Rovinja, u svijetlu novih istraživanja/ Monbrodo – A prehistoric hillfort near Cisterna Beach south of the city of Rovinj in the light of new researches. *Histria archaeologica* 49: 13–37.

KÖNINGER, J. in C. LÜBKE 2001, Bemerkungen zur vorgeschichtlichen Fischerei im westlichen Bodenseegebiet und in Oberschwaben. – *Nachrichtenblatt Arbeitskreis Unterwasserarchäologie* 8: 67–82.

LOWE, B. 2021, Fish Sauces – The Food that Made Rome Great. – *Friends of Asor* 9(1). <https://www.asor.org/aneto-day/2021/01/fish-sauces>

MAIR, A.W. 1928, *Oppian, Colluthus, Tryphiodorus*, with an English translation by A.W. Mair 1928.

MARZANO, A. 2018, Fish and Fishing in the Roman World. – *Journal of Maritime Archaeology* 13: 437–447.

MICHAEL, M. 2018, The Hellenistic metallic artefacts found in Amathus harbour. – V: J.-Y. Empereur (ur.), *The Hellenistic harbour of Amathus underwater excavations, 1984–1986. Volume 2: Artefacts found during excavation.* Études Chypriotes 20, Paris, 79–118.

MICHAEL, M. M. 2023, Fishing activity in Cyprus through time: An archaeologically neglected aspect in Cypriot society. – *Journal of Archaeological Science: Reports* 49, 103949.

MIHOVILIĆ, K. 2011, *Na početku je bila peć. Željeznodobno naselje i nekropola zu temelje Arheološkog muzeja Istre u Puli/ At the beginning was the furnace. An Iron Age settlement and necropolis alongside the foundations of the Archaeological Museum of Istria at Pula.* Katalog 82, Arheološki muzej Istre, Pula.

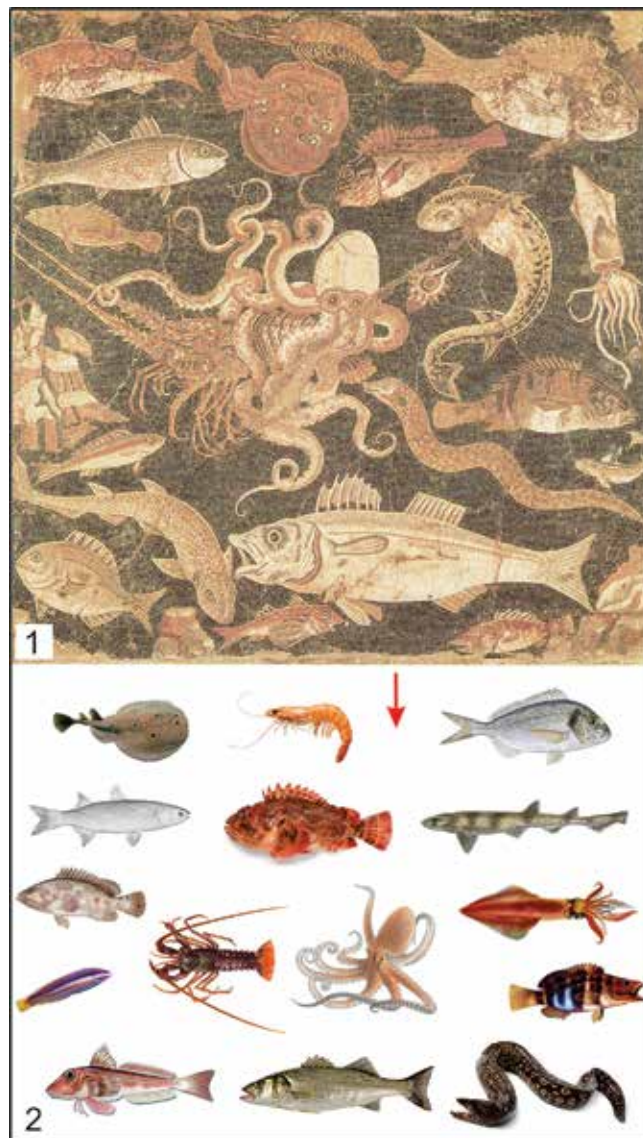
MIHOVILIĆ, K. 2013, *Histri u Istri/ Gli Istri in Istria / The Histri in Istria.* – Monografije i katalozi 23, Arheološki muzej Istre, Pula.

MYLONA, D. 2015, From Fish Bones to Fishermen: Views from the Sanctuary of Poseidon at Kalaureia. – V: D.C. HAGGIS in C.M. ANTONACCIO (ur.), *Classical Archaeology in Context. Theory and Practice in Excavation in the Greek World.* Walter de Gruyter Inc., Berlin/ Boston: 385–417.

MONTEAGUDO, G. L. 2010, Nets and Fishing Gear in Roman Mosaics from Spain. – V: T. Bekker-Nielsen in D. Bernal Casasola (ur.), *Ancient Nets and Fishing Gear. Proceedings of the International Workshop on "Nets and fishing gears in Classical Antiquity: a first approach" (Cádiz, November 15–17, 2007)*, Aarhus University Press, Aarhus, 161–186.

NAPPO, S.C. 1998, *Pompeji. Die versunkene Stadt.* – Verlag Karl Müller GmbH, Köln.

RETAMOSA GÁMEZ, J. A., J. J. DÍAZ, D. BERNAL-CASASOLA, J. OVIEDO CALLEALTA 2020, El vidrio en las fábricas pesquero-conservas romanas, una nueva línea de investigación Glass in Roman fish processing factories. A new avenue of research. – V: D. Bernal-Casasola, J. J. Díaz, J. A. Expósito, V. Palacios Macías (ur.), *Baelo Claudia y los secretos del Garum. Atunes, ballenas, ostras, sardinas y otros*

Slika 6. Detajl mozaika iz Pompejev z upodobljenimi različnimi vrstami morskih rib, rakov in glavonožcev (1; von Peschke, Feldmann 2012, 73); spodaj identificirane vrste – glej besedilo (2).

recursos marinos en la cadena operativa haliéutica romana / Baelo Claudia and the secrets of Garum. Tunas, whales, oysters, sardines and other marine resources in the Roman halieutic chaîne opératoire. Universidad de Cádiz, Cádiz, 208–219.

RIECKHOFF, S. 2001, Die Kelten in Deutschland – Kultur und Geschichte. V: S. RIECKHOFF in J. BIEL (ur.), *Die Kelten in Deutschland.* – Konrad Theiss Verlag, Stuttgart, 13–276.

SCHMÖLCKE, U. in E.A. NIKULINA 2008, Fischhaltung im antiken Rom und ihr Ansehenswandel im Licht der politischen Situation. – *Schriften des Naturwissenschaftlichen Vereins für Schleswig-Holstein* 70, 36–55.

STEFANI, G. 1990, *Guida all'Antiquarium di Boscoreale: Uomo e ambiente nel territorio Vesuviano.* – Archaeologia vesuviana, Boscoreale.

THEODOROPOULOU, T. 2014, Salting the East: evidence for salted fish and fish products from the Aegean sea in Roman times. – V: E. BOTTE in V. LEITCH (ur.), *Fish & Ships. Production et commerce des salsamenta durant l'Antiquité.* – Publications du Centre Camille Jullian, Aix-en-Provence: 213–228.

VON PESCHKE, H.-P. in W. FELDMANN 2012, *Kochbuch der alten Römer.* – Artemis & Winkler, Mannheim.

MOBILNA APLIKACIJA ZA RIBIČE FISHING POINTS

Fishing Points je mobilna aplikacija, namenjena ribičem, ki jo razvija mlada ekipa iz Slovenije. Do sedaj je mobilno aplikaciji preizkusilo že več kot 8 milijonov uporabnikov po celem svetu. Mobilne aplikacije so v zadnjih letih postale nepogrešljiv pripomoček marsikaterega ribiča. Ribič lahko aplikacijo uporablja pred ribolovom, ko se odloča, kdaj in kam bi se odpravil na ribolov. Lahko jo uporablja med ribolovom in si shranjuje kakšne ribe in kje je lovil. Lahko pa aplikacijo uporablja po ribolovu, ko analizira, kakšni pogoji so v preteklosti delovali in kateri niso.

Začetki

Začetki mobilne aplikacije segajo v leto 2013, ko je bila objavljena prva verzija mobilne aplikacije za Android uporabnike.

Aplikacija je bila v začetku razvita za lastne potrebe. Ustanovitelj Grega je z očetom redno lovil ribe na morju, vendar z očetom nista našla načina, kako bi shranila dobre ribiške lokacije, saj se je na morju težko orientirati, kako daleč si od obale in kje točno se nahajaš. Glede na to, da leta 2013 tovrstna aplikacija še ni obstajala, jo je ustanovitelj razvil zase in jo kasneje ponudil tudi ostalim ribičem preko mobilne trgovine Google Play.

Prva verzija je omogočala shranjevanje koordinat ribiških lokacij in je bila opremljena z enostavnim kompasom. Ne glede na to, da je bila aplikacija na začetku zelo enostavna, je učinkovito rešila težave številnih ribičev po vsem svetu.

Fishing Points danes

Fishing Points je danes ena izmed najbolj popularnih in najbolj ocenjenih mobilnih aplikacij na svetu. Uporabniki prihajajo iz ZDA, Avstralije, Brazilije, Indonezije, Evrope in ostalih držav po svetu.

Primerna je tako za sladkovodne kot morske ribiče, ne glede na način ribolova ali predznanja o ribolovu.

Glavne funkcije

- **Shranjevanje ribiških lokacij in snemanje panul**, ki vam pomaga, da dobro ribiško lokacijo shranite za vedno in jo kadarkoli najdete.

- **Ribiške napovedi**, ki vam pomagajo določiti najbolj primeren čas za ribolov;

- **Shranjevanje ulovov**, slik in ostalih podatkov, ki vam pomaga, da vodite svojo evidenco. Naravni pogoji v času ulova so dodani avtomatsko, kar omogoča uporabniku, da sam analizira, kaj je v preteklosti najbolj delovalo (npr. glede na vreme, pozicijo lune, uporabljeno vabo in podobno).

- **Vremenska napoved** s poudarkom na podatkih, ki so pomembni za ribolov;

- **Podatki o plimovanju morja in valovanju**, ki vam pomagajo, da vas morje ne preseneti;

- **Podatki o soncu in luni**, da ste seznanjeni, v kakšni fazi je luna in kdaj sonce zaide;

- **Zemljevidi in navtične karte** za cel svet, da se lahko orientirate, kje na zemljevidu se nahajate in raziskujete okolico.

Kako lahko preizkusim mobilno aplikacijo

Mobilno aplikacijo si lahko brezplačno naložite preko mobilnih trgovin **Google Play** ali **Apple App Store**. V mobilno trgovino enostavno napišete "**Fishing Points**". Lahko pa tudi slikate QR kodo na začetku tega članka, ki vsebuje povezavo do spletnega mesta, kjer si mobilno aplikacijo lahko naložite.

V kolikor bi bralec želel podati kakšno povratno informacijo ali stopiti v kontakt z razvijalci, ste dobrodošli da jim pišete na elektronski naslov **support@fishingpoints.app**.

30 LET POKALA ALPE – JADRAN IN POKALA GLASILA RIBIČ

Davnega leta 1992 so se ribiči v ribiški družini Pesnica na pobudo takratnega predsednika Srečka Lipovnika in zelo uspešnega mentorja mladih ribičev, žal že pokojnega Milana Cvilaka, ustanovila tekmovanje mladih ribičev v lovu rib s plovcem. Na tekmovanje so povabili mlade ribiče iz Slovenije, Hrvaške, Madžarske in Italije, poimenovali so ga kar Alpe – Adrija. Pobudo so z veseljem podprli tudi na RZS oziroma na uredniškem odboru glasila Ribič in tako se je rodilo novo tekmovanje za mlade ribiče z nazivom »Pokal Alpe – Adrija in pokal glasila Ribič«.

V začetnih letih teh tekmovanj so se udeleževale v glavnem mladinske ekipe ribiških družin iz Slovenije, predvsem iz štajerskega in pomurskega konca, zato so zmagovalcem podeljevali enotni pokal. Celo tako, da so prvo tekmovanje leta 1992 v jezeru Trojica tekmovali samo posamezno. Takratni zmagovalec pa mladi Pesničan Jernej Lipovnik. Že naslednje leto se je tekmovalo v ekipni konkurenci, vendar v takratni konkurenci pionirjev in mladincev. Sodelovalo je 10 mladinskih ekip, kjer so zmagali Radečani ter 7 pionirskih ekip, kjer so bili najboljši Mariborčani. Pokal se je podeljeval za skupni seštevek obeh konkurenca, tako da so bili zmagovalci domačini iz Pesnice.

Že naslednje leto pa mladi tekmujejo v enotni konkurenci. Tokratno tekmovanje je potekalo v jezeru Pernica, zbralo se je 17 ekip, premočno pa so zmagali mladi Mariborčani. Naslednje leto so se tekme vrnil v jezero Trojica, med 16 ekipami pa so prevladovali mladi iz Murske Sobotice, leta 1996 pa so na vrhu zopet mladi Mariborčani. Že naslednje leto so se mladim iz Slovenije pridružili mladi tekmovalci iz sosednje Hrvaške, zmagovalci pa zopet Mariborčani. Največ mladih ekip se je zbralo v jezeru Trojica v letu 1998. Kar 20 ekip s 63 posamezniki, tudi iz Hrvaške, najboljši pa domačini iz Pesnice, prav tako pa so mladi Pesničani prevladovali v naslednjem, zadnjem letu tisočletja, leta 1999.

V novem tisočletju so se tekmovanja nadaljevala. Žal pa so se podatki o tekmah leta 2000 in 2008 nekje izgubila ali založila, tako da za ti dve podatkov trenutno ni. So pa od leta 2001 naprej potekale tekme redno z udeležbo mladih iz Hrvaške in Madžarske, uspeha pa so se na tem jubilejnim 10. tekmovanju veselili mladi Mariborčani. V letih 2002, 2003 in 2004 so svojo moč pokazali mladi Murske Sobotice in trikrat zapored zmagali. V tem obdobju

pa se je v pesniški mladini marsikaj spremenilo. Mladi tekmovalci so kategorijo prerasli, mladih pa ni bilo za doseganje takšnih uspehov. Predvsem pa je takšnemu stanju botrovalo tudi to, da so pogrešali svojega mentorja Milana. To je botrovalo tudi temu, da je RD Pesnica v letu 2005 še zadnjič pripravila tekmovanje, v katerem pa so zmagovalci bili mladi iz Murske Sobotice.

V letih 2006 in 2007 se je to tekmovanje ustavilo. Funkcionarji ribiške družine niso bili več pripravljeni organizirati tega tekmovanja. Nekako jim je ob pomoči ZRD Maribora le uspelo izpeljati to tekmovanje, ampak dalje ni šlo.

Po dveletnem premoru pa so na pobudo predsednika RD Maribor in istočasno predsednika ZRD Maribor Bojana Javornika ter sekretarja zveze Marjana Gabra obnovili tekmovanja mladih.

Pod okriljem ZRD Maribora s pomočjo športne komisije RD Maribor ter še naprej s podporo uredniškega odbora glasila Ribič so se tekmovanja nadaljevala in to v objektu, s katerim je upravljala ZRD Maribor. Pristava, bolj znana kot jezero Šiker. Kot novost pa smo za tekmovanje podeljevali pokale posebej za skupno uvrstitev vseh ekip (prehodni pokal A–J) ter prehodni pokal glasila Ribič, za katerega pa so se potegovali samo ekipe slovenskih ribiških družin. Udeležba in konkurenca mladih tekmovalcev je bila vedno bolj huda, predvsem hrvaške in madžarske ekipe so tekmovalce z izredno kvalitetnimi tekmovalci. Leta 2009 na začetku tega prenovljenega tekmovanja so res bili zmagovalci mladi tekmovalci ZRD Celja v obeh konkurencah, vendar pa so v naslednjih dveh letih v skupnem seštevku prevladovali mladi hrvaški tekmovalci (2010, 2011 ŠRD Jezera), pokal glasila Ribič pa je tretjič zapored pripadal ZRD Celju.

V letu 2012 so se na tekmovanju izkazali mladi RD Radlje in

Zbor pred tekmo – gostišče Knuplež

2016 Trojica

	Leto	Izvajalka	Pokal AJ		Pokal RIBIČ
1	1992	RD PE	posam. J. Lipovnik PES		Jernej Lipovnik
2	1993	RD PE	RD Pesnica		RD Pesnica
3	1994	RD PE	RD Maribor		RD Maribor
4	1995	RD PE	RD M. Sobota		RD M. Sobota
5	1996	RD PE	RD Maribor		RD Maribor
6	1997	RD PE	RD Maribor		RD Maribor
7	1998	RD PE	RD Pesnica		RD Pesnica
8	1999	RD PE	RD Pesnica		RD Pesnica
9	2000	RD PE	ni podatkov		ni podatkov
10	2001	RD PE	RD Maribor		RD Maribor
11	2002	RD PE	RD Ptuj		RD Ptuj
12	2003	RD PE	RD Ptuj		RD Ptuj
13	2004	RD PE	RD Ptuj		RD Ptuj
14	2005	RD PE	RD M. Sobota		RD M. Sobota
X	2006	ni bilo	ni bilo		ni bilo
X	2007	ni bilo	ni bilo		ni bilo
15	2008	RD PE	ni podatkov		ni podatkov
16	2009	ZRD MB	ZRD Celje		ZRD Celje
17	2010	ZRD MB	ŠRD Jezera		ZRD Celje
18	2011	ZRD MB	ŠRD Jezera		ZRD Celje
19	2012	ZRD MB	RD Radlje ob Dravi		RD Radlje ob Dravi
20	2013	ZRD MB	ŠRD Klen		ZRD Celje
21	2014	ZRD MB	ŠRD Klen		RD Radgona
22	2015	ZRD MB	ŠRD Klen		RD Radlje ob Dravi
23	2016	ZRD MB	MOHOSZ	nov pokal	RD Radlje ob Dravi
24	2017	ZRD MB	SDR Drava D. Mihaljevec		ZRD Celje
25	2018	ZRD MB	MOHOSZ		ZRD Celje
26	2019	ZRD MB	MOHOSZ		ZRD Celje
27	2020	ZRD MB	ni bilo		ZRD Celje
28	2021	ZRD MB	MOHOSZ		ZRD Celje
29	2022	ZRD MB	MOHOSZ	nov pokal	RD Novo mesto
30	2023	ZRD MB			

Civilak in Lipovnik - začetnika tekmovanj A-J

2009 dvojni zmagovalci ZRD Celje

osvojili oba prehodna pokala. In to je bilo tudi do sedaj zadnjič, da so pokal A–J osvojili slovenski tekmovalci. Gostje iz sosednjih držav so se tekem udeleževali z vse bolj kvalitetnimi tekmovalci in vse bolj profesionalno. Žal pa se je slovenskim ekipam bilo vse težje prebijati med najboljše.

Vse do današnjega časa so se tekme odvijale na jezeru Pristava, jezero je lepo urejeno in tudi z naseljenimi ribami primerno za tekmovanja predvsem mlajših ribičev. Tudi okolica in spremljevalni objekti (gostišče Knupleš) nam dajo dodatno zadovoljstvo, da se trudimo tekmovanje s takšno podobo nadaljevati. Uspelo nam je privabiti zelo kvalitetne ekipe iz sosednjih držav, ne morem pa se znebiti občutka, da pri naših domačih ribiških družinah ne premoremo toliko korajže, da bi sodelovali z najboljšimi mladimi tekmovalci, saj jih premoremo.

Kot sem že omenil, je pokal Alpe – Adrija vse od leta 2012 romal v tujino, štirikrat na Hrvaško in petkrat na Madžarsko. Žal pa nam je korona zagodila le leta 2020, ko zaradi ukrepov nismo povabili gostov iz tujine, tekmovanje je potekalo samo med slovenskimi ekipami za pokal glasila Ribič.

V konkurenci pokala glasila Ribič tekmujejo že od ustanovitve teh tekmovanj. Od leta 2012 pa se pokal glasila Ribič deluje samo slovenskim ekipam. Največ uspeha v tem obdobju so imeli mladi iz ZRD Celje, ki so pokal osvojili kar devetkrat. Nato so pokal še trikrat prejeli RD Radlje ter po enkrat RD Radgona in Novo Mesto. Kako bo letošnje leto, ko se bo odvijalo že jubilejno 30. tekmovanje, pa bomo zvedeli v soboto, 26. avgusta letos.

Drago Ornik

BOJAN BOŽIČ JE NEDVOMNO NAJUSPEŠNEJŠI TRENER ČLANSKE REPREZENTANCE SLOVENIJE V LOVU RIB S PLOVCEM

Človek v sebi nosi skrite, tihe želje v upanju, da se mu nekega dne morda le uresničijo, čeravno se v veliko primerih zdijo skoraj nedosegljive. A osebno prepričanje s polno mero optimizma, podkrepljenega z vztrajnim delom, potrpežljivostjo, strokovnostjo in kančkom sreče nas lahko pripeljejo do zelenega cilja, ki smo si ga zadali. Slednje nas spremlja na vseh področjih našega zanimivega življenja, kot tudi na športno tekmovalnem področju, kjer nas dosežki lahko zelo razveselijo.

Že v času nekdanje skupne države Jugoslavije smo si Slovenci želeli uspešnih nastopov v njeni tedanji reprezentanci, čeravno smo vedeli, da se ne moremo meriti z ostalimi svetovnimi gospodarsko in vsesplošno razvitimi državami, saj smo se tekmovalno borili z Rusijo in Južno Afriko, da le ne bi bili zadnji. A da bomo v bližnji prihodnosti kot slovenska reprezentanca dosegli višje uvrstitve na SP, so bile takrat le pobožne želje, kot temu radi rečemo.

Z osamosvojitvijo Slovenije pred tremi desetletji smo tudi športni ribiči dobili priložnost sestaviti samostojno slovensko reprezentanco za nastop na evropskem ali svetovnem prvenstvu. S pravim pristopom članov tekmovalne komisije in podporo Ribiške Zveze Slovenije smo se tako tudi Slovenci uspešno predstavili v Evropi in svetu kot resni konkurenti za doseg vidnih rezultatov na športnoribolovno tekmovalnem področju in ne le kot uspešni organizatorji mednarodnih tekmovanj.

Slednje potrjujejo že znani izjemni dosežki naših tekmovalcev, ki so že bili predstavljeni v našem glasilu Ribič. Uspehi so se postopoma vrstili tako v posamičnem kot ekipnem končnem seštevku doseženih rezultatov na mednarodnih tekmovanjih. A vedno je malo škripalo ravno pri dosegu zelenega mednarodnega uspeha pri naši članski reprezentanci v želji, da bi se Slovenija uvrščala med prvih deset najuspešnejših reprezentanc na svetu, kjer je tekmovalo že tudi preko štirideset držav udeleženk. Med njimi sta bili tudi Kitajska in Japonska, ki pa šele spoznavata športno panogo lov rib s plovcem.

Ja, in tudi to se je s polno mero prizadevnosti in trdno voljo v prepričanju, da zmoremo, uresničilo z dosegom devetega mesta na 62. SP v LRP – člani v Radečah 2015 na čelu uspešnega trenerja Avgusta Preloga in vodje rep. Branka Novaka.

Slovenija je že leto dni kasneje na 63. svetovnem prvenstvu v Plovdivu (Bolgarija) osvojila sedmo mesto na krilih našega prvega svetovnega prvaka Jerneja Ambrožiča – Ambra in Mitje Kmetca (4. mesto na svetu) itd., ki sta jo zelo uspešno vodila trener Igor Trošt in Matjaž Mesarič (vodja rep.).

S temi razveseljivimi dosežki je Slovenija opozorila, da postaja rezultatsko konkurenčna najuspešnejšim državam na svetu.

Prav slednje je potrdila in še nadgradila slovenska članska reprezentanca v LRP, na zadnjem 68. SP na brežini rečnega kanala reke Drave v Osijeku na Hrvaškem (o čemer smo že pisali) v sestavi: Davor Božič, Robert Kolegar, Iztok Štraus, Uroš Mally ter našima najuspešnejšima reprezentantom »Ambrom« in Mitjem Kmetcem, ki ga je tokrat le za las premajhna teža ujetih rib oddaljila od naslova svetovnega prvaka. Slovenija je z osvojenim četrtem mestom na svetu dosegla svojo najvišjo uvrstitev na SP v LRP, mirno lahko rečemo zgodovinski ekipni dosežek. Slovenija je tokrat med drugim premagala športni velesili Francijo in Anglijo, ki sta osvojili peto in šesto mesto.

Našo najuspešnejšo reprezentančno odpravo so dopolnjevali izjemno strokovni in delavno prizadevni ter njeni zelo pomembni člani: vodja rep. Avgust Prelog, njegova desna roka, kot radi rečemo, marljivi Ciril

Bojan ob svojem majhnem priljubljenem ribniku uživa v tihožitju in »kuje strategije« uspešnega ribolova.

Njegov ribiški kotiček mu je zelo pri srcu.

Najdražji sta mu zlati kolajni iz mariborskega Lenta, ko je na reki Dravi leta 1985 pri svojih 20 letih osvojil naslov državnega prvaka Jugoslavije, tako z ekipo Slovenije kot tudi v konkurenci posamezno!

Prijela je lepa riba, še malo in bo v podmetalki.

Je izredno uspešen športni ribič, kar potrjuje fotografija.

Z desne: Bojan in Davor sta velika prijatelja.

Klemenc in do danes naš nedvomno najuspešnejši trener slovenske članske reprezentance v LRP – Bojan Božič iz RD Murska Sobota.

Znano je, da Bojan prihaja iz dobro poznane in ribiško spoštovane prekmurske družine Božičevih iz Bakovcev, ki se nahajajo na obronku Murske Sobote, kjer je znal njegov žal že pokojni oče Janko (priznani športni ribiški funkcionar, ki je imel svoj sedež tudi v prostoru takratne RZS) svojim trem sinovom Mirku, Dragu in Bojanu predstaviti športni ribolov do te mere, da so sinovi postali priznani tekmovalci v LRP, ki so zelo uspešno zastopali Slovenijo na takratnih mednarodnih tekmovanjih.

Tudi danes se ribiško poslanstvo družine Božič uspešno nadaljuje, saj je tudi Bojan ribiško izobrazil svojega sina Davorja, ki že dosega vrhunske rezultate v LRP tako na državnem (prvak 2021-člani) kot tudi na mednarodnem tekmovalnem prizorišču (1. dan – 1. mesto v sekt. na SP Hrvaška 2022). A ribiško poslanstvo se bo pri Božičevih še nadaljevalo, saj je Davor pred nekaj tedni postal očka malemu Nejcu, Bojan pa srečni dedek, ki že komaj čaka, da svojemu vnučku razkrije lepote in strast športnega ribolova. Za srečni družinski dogodek iskreno čestitam! Ja, stari ljudski pregovor pravi, da jabolko ne pade daleč od drevesa!

Zato se ni čuditi odločitvi Ptujске ribiške družine, da so Bojana pred tremi leti povabili, da prevzame vlogo trenerja njihove ekipe, prav tako so povabili Davorja, kar se jim je zelo izplačalo. V zadnjih dveh letih (2021 in 2022) so namreč osvojili in ubranili naslov državnih članskih prvakov v LRP.

Omenjeno potrjuje, kako pomembna je vloga trenerja za doseg zelenega cilja. Tu pridejo do izraza bistrost, umirjenost, osebna kultura človeka, prave odločitve pri vodenju ekipe ter psihološki pristop do

psihično obremenjenih tekmovalcev pred samim začetkom pomembnega tekmovalnega nastopa in še bi lahko naštevali. Prav to so odlike pravih ljudi, med katere spada naš prizadevni športni ribič in trener Bojan Božič.

Bojanu smo po uspešnem reprezentančnem nastopu njegovih že omenjenih varovancev zastavili nekaj vprašanj o poteku tekmovanja na svetovnem prvenstvu v LRP – člani na Hrvaškem 2022. Z vidnim zadovoljstvom na obrazu nam je dejal: »Ob tem lepem in spodbudnem dosežku bi rad pohvalil celotno ekipo za trud, ki so ga vložili za doseg zelenega rezultata, ki sem se ga zelo razveselil. Šele po nekaj prespanih noči sem se zavedal, da smo četrti na svetu. Ob tem sem se zamislil, ali je to sploh mogoče, saj smo tako majhna država in nam je uspelo doseči za nas nekaj tako velikega. Smo izredno složna ekipa, saj se o vsem vedno odkrito pogovorimo, kako priti do zelenega rezultata s čim bolj pravilno strategijo, kar je zelo pomembno. Pri nas škripa podpora logistike, ki je ključnega pomena za doseg vrhunskega rezultata. Že na daleč se vidi, da smo reprezentanca z majhnim finančnim vložkom v primerjavi z Anglijo, Francijo, Italijo itd., saj imajo njihovi tekmovalci za svojimi hrbti mnogo večje število delavnih ljudi za premagovanje osnovnih logističnih opravil, a menim, da se rezultatsko vseeno lahko merimo z omenjenimi ekipami, saj imamo najmanj deset tekmovalcev, ki sodijo v sam svetovni vrh v izvajanju ribolovnih veččin, npr. v izvajanju *match ali bolonez* tehnike v vodah z normalno temperaturo. Malo manj pa smo uspešni v lovljenju rib v hladnejših vodah, kjer pride do izraza temu pojavu primernejša krma za privabljanje rib, ki nam je še premalo poznana. Menim, da bi morali naši tekmovalci več trenirati na čim bolj primerljivih vodah, podobnih vodam, na katerih se bo odvijalo pomembno mednarodno tekmovanje.«

Besedilo in fotografije: Jože Šmejc

Prečudoviti ribnik Divjak

ŠČUKOLOV S SUPA NA RIBNIKIH OPEKARNA VRHNIKA

Prvomajski prazniki in dela prosti dnevi so za večino ljudi čas za počitek in oddih. Za ščukarje pa so to dnevi, na katere smo čakali nekaj časa. To so dnevi, s katerimi se ponovno odpre lov na rečne leptotice.

Zadnji aprilski dan je rezerviran za kresovanja in druženja, misli pa mi že bežijo k odprtju nove sezone meni tako ljubega lova ščuke. Prvega maja se, kot že tradicionalno, podam v lov na ščuke v svoje domače revirje. Vremenska napoved za praznike ni bila najboljša, a vseeno mi ne bo nič preprečilo odhoda na lov. Zadnje čase vse bolj opažam, da bolj kot se zanašam na vreme in vremensko napoved, slabše je. Zelo težko je vremensko dogajanje točno napovedati, zato se vedno samo odpravim, pripravljen seveda na vse vremenske situacije. Kako že pravijo? Nič nas ne sme presenetiti. In res. Cel teden je napoved kazala slabo, na koncu pa je bilo super vreme!

Prvi majski dan sem v domačih revirjih lovil odlično. Vsako leto si okoli prvega maja vzamem kak dan dopusta, da se lahko v miru odpravim na ščukolov. Odločil sem se za obisk revirja, ki sem ga že dolgo časa želel, tokrat s supom. To so ribniki pri Opekarni, s katerimi upravlja ribiška družina Vrhnika. Gre za skupek ribnikov, ki ribičem nudijo obilo izbire in možnosti za ribolov. Za ribolov je zelo zahteven, saj se v velikem ribniku nahaja res ogromno prepek, ki nam otežujejo ribolov. Lahko rečem, da je v samem ribniku pravi pragozd, ki ga je prekrila voda. Cela drevesa, ki se jih vidi v vodi, so popolna skrivališča za mnoge ribe, predvsem pa za plenilce, ki lahko iz zasede čakajo na svoj plen.

Zjutraj sem se uredil in se hitro odpravil do ribnikov. Ob prihodu me je pozdravilo sonce, ki je lepo pokukalo izza ribnikov. Res lep prizor. A mene je čakalo delo. Pripraviti sem moral sup. Nekaj minut sem potreboval, da sem ga napolnil z zrakom in pripravil za plovbo. Raje pogledam dvakrat, da je vse, kot mora biti, saj na vodi ne sme biti napak. Vse stvari dobro pregledam, torbe pritrdim na sup, da ne bi izgubil celotne opreme, če slučajno padem s supa. Bil sem pripravljen. Po nekaj zavesljajih že pridem na prva mesta, ki mi govorijo, da bi tukaj lahko bila kaka leptotica. Po nekaj metih brez uspeha sem se premaknil. Ključ do uspeha je, da moraš preizkušati različne vabe in različno vodenje vab, da vidiš, katere ti na določeni vodi pomagajo ujeti ribo.

Tisti dan sem izbral predvsem vabe, ki jih lahko vodiš tudi med preprekami in se pri tem ne zatikajo. Prva izbira so mi bile kombinirane blestivke (angl. *Spinnerbait*) in pa silikonske ribice, ki imajo

trнке skrite v trupu. Od opreme sem izbral palico s hitro akcijo od 40–90 g z rolco velikosti 4000, na kateri je bila navita vrvica debeline 0,20 mm. Obvezno pred vrvico dodam dobrih 60 cm flouorcarbona,

Lov s supa, ki še zdaleč ni enostaven. A res lepo.

Ptičja perspektiva ribnikov opekarna

Vse ribe so bile nepoškodovano izpuščene nazaj.

debeline 0,70 mm, ki služi temu, da ga riba v vodi ne vidi. Vreme je bilo res super in manjkal je samo še prijem kake ščuke. Znova zagledam lepo mesto za nekaj metov. Za vabo izberem silikonsko ribico s skritim trnkom v naravni barvi. Vržem jo točno pod veje. Počasi pustim, da vaba pade na dno. Potem pa počasi navijam in vmes delam kratke premore. Po nekaj metih na isto točko je le sledil prvi prijem. Bil sem prepričan, da je bila riba. Zategnem, a brez uspeha. Ponovim vajo. Spet vržem na isto mesto z malo več premora med navijanjem in znova udarec. Za trenutek sem pomislil: »Pa ne da je res veja!« No, še isto sekundo, ko sem podvomil, sem videl, da je bila na koncu palice prva ščuka. Ogromno težav pri vlečenju ribe iz vode povzročajo tudi poplavljena drevesa in veje. Lahko rečem, da so ščuke na divjaku, kot pravijo temu jezeru, res zelo zelo borbene. A po nekaj poizkusih bega ščuke med veje mi le uspe ribo pripeljati na površje. Ščuka ni bila največja, a akrobatski skoki iz vode so vedno super. Končno je v mreži. Tukaj je bila prva riba. Srečo sem imel, da sem ribo dobil zraven obale. Tako ni bilo težav ribo fotografirati na suhem in se obremenjevati, kako bom ribo dobil na sup. Hitro sem

jo fotografiral za spomin in jo nepoškodovano vrnil nazaj. Nadaljeval sem z lovom. Poizkušal sem na različnih mestih, a žal brez uspeha. Seveda nisem pozabil na menjanje vab. A tudi to ni prineslo zelenega učinka. Malo mi je pri tem ponagajal tudi veter. Vemo, da veter in sup nista najboljša prijatelja. Sup ima zelo mali ugrez in res šviga po vodi. Tako sem imel težave z ohranjanjem smeri, na kateri sem želel loviti. Iskal sem mesta na ribniku, kjer ni pihalo. Res zelo zelo lepo jezero, a kolikor je lepo, toliko je tudi težko in res hoče, da ves čas daješ vse od sebe in si vsak trenutek zelo zbran. Izogibanje oviram v vodi res ni enostavno, sploh pa ne s supom. A nekako je šlo. Po dopoldanskem ribolovu je sledilo malo počitka in kosilo. Lahko rečem, da me je sonce nekoliko presenetilo. Bilo je res že zelo močno in ko sem se pogledal, sem že videl, da mi je pustilo malo posledic. Ja, res je. Dodobra me je opeklo. Po kratkem počitku in okrepcilu je sledil še popoldanski ribolov. Za popoldanski ribolov sem si izbral favorita in to je bila srebrno bela blestivka (*spinnerbait*). Ta je res odlična vaba za zaraščene terene, med katere seveda spada tudi divjak. Zagledam lep del ob robu, kjer je bila voda zelo nizka, potem pa se z nizkega takoj poglubi v del, globok 4 m. Vedel sem, da na tem delu zagotovo lahko ujame. Res je bilo ob robu veliko število drobiža, kar mi je dajalo upanje. Kjer je drobiž, je vedno tudi plenilec. V tem primeru sem upal, da je to ščuka. Počasi vržem proti robu obale in vabo vodim tik nad gladino vode. Vidim, kako drobiž začne bežati pred mojo vabo. Opazim, da so zelo prestrašene. Ponovim met in znova počasi vlečem. V globljem delu vabo spustim še nekoliko bolj na dno. In kmalu vidim, kako za vabo plava svetla senca. Še nekoliko bolj upočasnim navijanje. Tik pred supom pa je sledil tisti lepi obrat ščuke. Res lahko rečem, da je bil prizor resnično super. Hitro sem zategnil in tukaj je bila nova ščuka na palici. Borba ni trajala dolgo. Riba je nekajkrat divje skočila iz vode, a na koncu vseeno končala v mreži. Hitro odveslam do obale z ribo v mreži. Uspem se skobacati s supa. Lepa lepota je bila dolga približno 70 cm. Po merjenju in fotografiranju jo hitro spustim nazaj vodo. Ni lepšega, ko vidiš ribo lepo odplavati nazaj. In upaš, da jo kdaj znova vidiš, ko še malo zraste. Po tej ribi sem poskusil srečo na še kar nekaj lepih mestih. Ne duha ne sluha o ribi. Videl sem ogromno lepih krapov, ki so se že počasi pripravljali na drst. To so ribe, po moji oceni težke nekje med 10–15 kg, morda nekatere celo več. Po kottičkih velikega ribnika je pokalo in pljuskalo kot po tekočem traku. Ščuke pa ni bilo več na spregled.

Ribolovni dan se je počasi bližal koncu. Za malo slabe volje je poskrbel moj sup. Opazil sem manjšo luknjico, ki pa na srečo ni vplivala na vožnjo ali stabilnost, plavnost. Ribolov s supa res ni najlažji. Zahteva veliko mero potrpežljivosti, ravnotežja in seveda fizične kondicije. Tukaj nimaš motorjev, da te bi gnali naprej. Si sam svoj motor. A ni lepšega, ko lebdiš nad gladino in riba prime. To mora poizkusiti vsak, ki ima rad adrenalin. Na divjaka se bom definitivno še vrnil. Skriva res veliko. Veliko je še neraziskanega. Zagotovo v sebi nekje skriva neko lepo veliko debelo ščuko, ki še ni izkusila stika z vabo. Upam, da bom imel kdaj čast srečati se z njo.

Besedilo in fotografije:
Toni Janežič

Ščuka, ujeta na silikon s skritim obteženim trnkom.

PODOBNE, PA VENDAR NE ENAKE RIBE (3. del)

Bliža se poletje in čas, ko se tudi sladkovodni športni ribiči odpravljajo na zaslužen dopust na morju. Ker ribiška strast ne pozna počitka, se tudi na morskem dopustu ne moremo odpovedati užitkom s trnkom. K pripravam za ribiške aktivnosti na dopustu sodi tudi poznavanje pričakovanega ulova. Za ribiča, ki le občasno, pretežno na dopustu, teši svojo ribiško strast na morju, je samoumevno, da ne more poznati vseh ujetih rib. V zadnjem času se tudi tisti, ki redno ribarimo v slani vodi, srečujemo z ujetimi primerki, ki jih ne poznamo, saj v Jadransko morje prihajajo tujevrstne ribe. Seveda so ulovi takih primerkov precej redki, pa vendar velja biti previden pri ravnanju z nepoznanim ulovom.

Podobne vrste, predvsem iz družine šparov, bodo na dopustu pogost plen, zato je koristno imeti podatke o posamezni ujeti ribi. Na hiter pogled je lahko zamenjati vrsto ribe, posebej takrat, ko nimamo možnosti pogleda na več različnih primerkov. Priporočljivo je imeti v priboru pripomoček (tiskani ali elektronski) za prepoznavanje posamezne vrste rib in ustrezno merilo, kar nam bo pomagalo odpraviti dilemo in izključilo možnost storitve prekrška.

Tokrat želim opomniti na podobnost rdeče obarvanih morskih ribjih vrst iz rodu šparov, z zaščitnimi merami:

ribon = 15 cm; divji ribon = 17 cm; pager = 18 cm; zobatec = 25 cm

RIBON (*Pagellus erythrinus*); hr. arbut; it. pagello fragolino

družina: špári (Sparidae)

zraste do 60 cm

Ribon ima valjasto telo z dvignjeno hrbtno stranjo. Glava ima položno teme in velike oči.

Prsne plavuti so dolge in segajo do začetka predrepne plavuti. Repna plavut je močno škarjasta.

Je rožnate barve, po hrbtu rdeč, pri določenem izvoru svetlobe se pojavijo temnejše rdeče proge. Manjši primerki so po boku posuti z drobnimi kovinsko modrimi pikicami.

Ribon si življenjski prostor izbira na peščenem, manj pogosto tudi na blatnem dnu, do globine 100 m, kjer se pogosto združuje v manjše skupine, večji primerki pa so pretežno samotarji.

Prehranjuje se z rakci, školjkami, manjšimi ribami in mehkužci.

DIVJI RIBON (*Pagellus acarne*); hr. batoglavac; it. pagello acarne

družina: špári (Sparidae)

zraste do 25 cm

Ribon

Divji ribon

Divji ribon ima podobno valjasto telo kot ribon, le da je bolj razpategnjen in nima dvignjene hrbtne strani. Po obliki spominja na bukvo, je pa sivo rožnate barve.

Življenjski prostor najde pretežno na blatnem, s travo poraslem dnu do 70 m globine. Divji ribon nima stalnega prostora, temveč se združuje v jate, ki se selijo za hrano.

Prehranjuje se z manjšimi organizmi živalskega izvora.

PAGER (*Pagrus pagrus*); hr. pagar; it. pagaro

družina: špári (Sparidae)

zraste do 70 cm

Pager ima ovalno močno telo, po hrbtu in bokih je bakreno rožnate barve. Glavo ima izbočeno, podobno kot orada. Značilni sta beli lisi na koncu škarjastega repa. Ribiči ga pogosto na prvi pogled zamenjujejo z ribonom, ki pa nima izbočene glave in belih lis na repu.

Življenjski prostor je nad trdnim dnom pod 30 m globine, v poletnih mesecih pa prihaja v plitvejšo vodo, na peščeno dno.

Prehranjuje se z ribami, mehkužci, rakci in školjkami.

ZOBATEC (*Dentex dentex*); hr. zubatac; it. denticce

družina: špári (Sparidae)

zraste do 100 cm

Zobatec velja v Jadranskem morju za kralja med ribami, saj je najbolj cenjen ulov v športnem in kulinaricnem pogledu. Močno telo z dvignjenim hrbtom prehaja v veliko glavo s strmim profilom. Značilni so koničasti zobje, **posebej štirje zgornji sekalci**. Po hrbtu je modro siv, po bokih rdečkasto sivo srebrn s temnejšimi, nejasnimi lisami, po trebuhu pa srebrno bel. Ob prsni plavuti ima črno **pegico**. V Jadranu sta dve različici, zobatec in zobatec kronaš. Kronaš ima v mlajši dobi tretjo in četrto plavutnico hrbtne plavuti **močno podaljšano**, ko odraste, mu ta podaljšek odpade, na glavi pa mu začne rasti izboklina (kot krona).

Življenjski prostor zobatca je trdo kamnito poraslo dno s peščenimi predeli, globoko 10 do 30 m, zaide pa tudi globlje. Mlajši primerki se združujejo v jate do pet, odrasli pa so samotarji. Zobatec je izrazit plenilec, prehranjuje se z ribami in glavonožci.

Prijetno dopustovanje, veliko športnih užitkov in dober prijem v slanih modrinah vam želim.

Besedilo in fotografije:

Danilo Torej

Pager

Zobatec

ŠČUKE, VETER IN VETER ...

S koncem sezone sulca, ki se je zaključila 15. februarja letos, smo imeli muharji 14 dni premora pred začetkom muharske sezone. Delček časa ponavadi preživimo za primežem, zato da si napolnimo prazne škatlice po prejšnji sezoni. Letos sva se z mlajšim bratom Nejcem odločila to obdobje popestriti z oddihom na danskih rekah in jezerih.

Riba, ki sva jo odšla loviti kar 1600 kilometrov od doma, je ščuka. Na Danskem se sezona ribolova na ščuko konča šele 15. 3., nekoliko kasneje kot pri nas. Kljub temu da so med bolj znanimi lokacijami za ribolov na ščuko ostale skandinavske države (Finska, Švedska), ponuja Danska ogromno rek in jezer, ki so prebivališče zelo veliki populaciji ščuk. Ščuka je riba, ki ribiču ponuja enega najbolj zabavnih in z adrenalinom prežetih tipov ribolova. Agresivni prijemi, hitrost in velikost te ribe jo po celi Evropi uvrščajo zelo visoko. Ribolov postane še veliko privlačnejši, ko jo lovimo v čisti vodi. Ker je v Sloveniji ščuk precej manj kot v Skandinaviji, sva se z Nejcem z željo po doživetju pravega ščukolova odločila za pot na sever.

Po dolgi, skoraj 17-urni vožnji sva sredi dneva prispela v mesto Skjern na jugozahodu Danske. Mesto Skjern in okolico sem poznal že od prej, saj smo tam pred nekaj leti lovili atlantskega lososa, ribo, po kateri sta reka Skjern Å in Danska zagotovo najbolj poznani. Vendar pa so okolišnje vode izredno bogate tudi s ščuko. Po kratkem postanku v zelo dobro založeni ribiški trgovini, kjer sva kupila še nekaj nujnih malenkosti, sva se odpravila na ribolov v enega od kanalov reke Skjern. Takoj ko sva stopila iz avtomobila, sem se spomnil, kakšno je pravo dansko vreme. Pozdravil naju je izredno močan in hladen veter, ki se ga nisva ustrašila in že sva začela z ribolovom. Dolgi meti na drugo stran kanala so bili zaradi vetra oteženi, zato sva poiskovala predvsem

Nejčeva največja ščuka

s krajšimi meti za rob, kjer ima ščuka ponavadi svoje skrivališče. Po kakšne pol ure sem za manjšim grmom imel zelo blag prijem, sledil je zateg s potegom vrvice (angl. Strip set) in prva ščuka odprave je bila

Eden od kanalov, ki so zelo dober habitat za ščuke.

Če je voda motna, so žive barve muh recept za uspeh.

Največja ščuka, ki sva jo ulovila.

na trnku. Hitra borba in Nejc je lepo, okoli 80-centimetrsko ščuko zajel v mrežo. Hitra fotografija – in riba je zaplavala nazaj. Sledilo je krajše zatišje, nato pa sem zaslišal Nejcčev krik, saj je zapel nekaj velikega. Palica, zvita do ročaja, mi je takoj dala vedeti, da gre zares, vendar je bilo borbe na žalost kmalu konec, saj se je ščuka snela. O razočaranem Nejcu raje ne bom zgubljal besed, namenil sem mu nekaj tolažilnih besed in odpravila sva se naprej. Dan se je bližal koncu in počasi je bil že čas, da sva se odpravila do najinega prenočišča, ko sem ponovno začutil blag prijem. Ista reakcija kot pri prvi ribi in na palici sem imel zelo lepo in debelo ščuko. Z zadnjimi sončnimi žarki za nama jo je Nejc zajel v mrežo. Velika in lepo rejena riba, ki je merila preko 90 centimetrov, je po hitrem slikanju odplavala nazaj. S tem sva zaključila najin prvi ribolovni dan in se odpravila proti severu, kjer naju je čakalo prenočišče.

Naslednji dan sva se odpravila na manjše jezero, kjer nama je družbo delal dobri prijatelj Marc, domačin, ki sem ga spoznal, ko smo na

»Belly boati« so nujna oprema za uspešen ribolov na Danskem.

reki Skjern Å lovili lososa. Ker je jezero zelo plitko, smo lovili iz »belly boata«, torej nekakšnega napihljivega sedeža, ki je izredno priročen za muharjenje na jezerih, pa tudi rekah. Po ne tako dobrem začetku ribolova so ščuke začele prijemati ena za drugo. Ne jaz ne Nejc nisva mogla verjeti, kako je možno, da je na tako majhnem območju tako veliko ščuk. Nekatere so bile tudi zelo spoštljive velikosti, največja je merila celih 93 centimetrov. Najbolje se je izkazala potezanka v barvi ostriza, kar je bilo pričakovano, saj so izjemno množični v danskih

Zelo debela ščuka, ki je prijela na veliko muho.

Nejc z zelo borbeno ščuko

Nejc v akciji

vodah in so eden od glavnih virov hrane ščuk. Po izjemnem ribolovu v jezeru smo se s plavajočimi obroči (angl. belly boat) na hrbitih odpravili do sosednjega jezera, ki je s kratkim kanalom povezan s prvim. Tudi v tem delu so bile ščuke izredno številčne in prijemi so se vrstili eden za drugim. Proti koncu dneva sem imel prijem, ki se je zdel podoben kakor ostali ta dan. Po močnem zategu pa sem takoj spoznal, da gre za precej večjo in težjo ribo, ki je najprej naredila dva močna potega, nato pa prodrla na površje vode. V tem momentu sem samo nemočno gledal, kako je moja potezanke zdrsnila iz njenih ust proti meni. Vsi trije, tudi Nejc in Marc, ki sta bila čisto blizu, smo obnemeli in moram priznati, da sem izustil nekaj ostrih kletvic. O velikosti ne bom razpredal, rečem lahko le to, da je Marc dejal, da v tem revirju še ni videl večje ribe. Kljub izgubljeni ogromni ščuki smo dan zaključili z velikim nasmeškom na obrazu, saj sva z Nejcem skupaj ujela preko 30 ščuk, mnogo pa jih je tudi ušlo. Naslednji dan sva preživela na istih dveh jezerih, in ribolov je bil zopet fantastičen. Res, da nisva ulovila večje ribe kot prvi dan, vendar je bilo precej ščuk v rangu 80–90 centimetrov za naju povsem dovolj. Z ribolovom sva zaključila malo prej, saj naju je čakala uro in pol dolga vožnja na drugo stran države, kjer sva imela rezerviran apartma še za dva dni ribolova. Po nekaj minutah pa je v najinem avtu prišlo do napake in prisiljena sva bila poklicati vlečno službo. Moram reči, da ni najbolj prijetno, ko skoraj 2000 kilometrov od doma ostaneš na strani ceste z avtomobilom, ki ne dela. Po približno petih urah čakanja je avtoveleka končno prišla in naju odpeljala do apartmaja, avtomobil pa k najbližjemu avtomehaniku. Naslednje dopoldne sva k sreči dobila nadomestni prevoz, tako da se je najin ribolov lahko nadaljeval. Namenjena sva bila na reko, ki povezuje več jezer. Tudi tu sva lovila iz plavajočega obroča (angl. belly boat), saj sva tako lahko nemoteno plula po reki in dostopala do veliko več lokacij, kakor bi to lahko ob ribolovu z brega. Tudi tu je bilo ščuk kar nekaj, vendar je bil ribolov bistveno težji, saj sva se morala boriti s hitrim tokom reke in močnimi sunki vetra. Ta dan sva preplula polovico revirja, naslednjo polovico pa sva si namenila za naslednji dan. Ker sva se premikala s tokom navzdol, sva se pripravila tako, da je eden od naju na začetni točki ribolova pripravil vso potrebno opremo in napihnil »belly boata«, drugi pa je avtomobil odpeljal na izstopno točko in nato

pripešal na začetek. Tudi naslednji dan sva ulovila kar nekaj ščuk, vendar na žalost nisva uspela prepričati ene od velikank, ki živijo tam. Bo pa ta dan v najinem spominu ostal zato, ker so bile razmere ene od najhujših, če ne celo najhujše, v katerih sva lovila. Veter, ki je pihal več kot 40 kilometrov na uro, sneg, temperature pod lediščem in temperatura vode 3 stopinje Celzija definitivno niso najbolj prijazne za ribolov, sploh kadar si ves čas do pasu pod vodo. Kljub debeli obleki sva se ta večer hitro odpravila do najinega stanovanja pod odejo in na topel čaj.

Naslednje jutro bi se po prvotnem planu morala odpraviti domov, vendar najin avtomobil še vedno ni bil popravljen. Odločila sva se, da preizkusiva še eno jezero v bližini. Tudi tu sva ujela nekaj ščuk, veliko pa sva jih izgubila, med drugim zelo lepo ribo, ki je verjetno merila okoli 90 centimetrov. Verjetno je hladna fronta precej vplivala na aktivnost ščuk, ki so najine muhe v primeru, da sva jih prepričala, prijelo zelo blago, zato jih je veliko padlo iz trnka.

Oprema, ki sva jo uporabljala na Danskem, so bile palice dolžine 9 čevljev (2,75 m) v klasah #7, ki sva jih uporabljala za manjše potezanke, za večje potezanke z »wigggle taili« (umetni repček iz posebnega materiala, katerega navežemo na konec trnka, da deluje kot nekakšen podaljšek potezanke) pa sva uporabila klasi #9 in #10. Najbolj uporabna je bila vrstica »intermediate«, za nekatere globlje predele pa je v upoštevanje prišla tudi potapljajoča vrstica »sink 3«. Če lovite ščuko, je tudi ključno, da je vaš predvez sestavljen iz jeklene predvrvice, ali pa debelega fluocarbona. Izbira je odvisna od vsakega posameznika, osebno pa sam raje uporabljam jekleno žico, saj imajo ščuke zelo ostre zobe, ki tudi precej debel fluocarbon hitro poškodujejo ali prerežejo. Za muhe sva uporabljala potezanke, dolžine med 13 in 30 centimetrov. Zelo uspešne so bile muhe z »wigggle taili«, ki v vodi oddajajo več vibracij in tako privabljajo ščuko, ki predvsem lovi s svojo lateralno linijo, ki je zelo občutljiva na vibracije.

Po mučnem čakanju je bil najin prevoz končno popravljen, tako da sva se naslednji dan počasi odpravila proti domu. Dolga vožnja, ki je sledila, je bila polna obujanja spominov in trenutkov, ki sva jih doživela. Ribolov ščuke v Skandinaviji se je izkazal za odlično izkušnjo, ki jo bo treba ponoviti. Upam, da že kmalu.

Besedilo in fotografije: Luka Pesjak

NAPREJ K VODI

Pomenljiv naslov, ki si ga je za prvo srečanje v tem letu zadalo Slovensko društvo za zaščito voda (v nadaljevanju: SDZV). V skladu z načrtovanim programom izobraževanj, ozaveščanj in povezovanj želi društvo svojim članom približati slovenske vodne poti in jih predstaviti na način, ki ga običajen obiskovalec ne bi bil deležen. Zato so za prvo etapo z delovnim naslovom »Porečje Kamniške Bistrice« organizirali voden ogled vodne poti, ki je potekal ravno na Dan zemlje, 22. aprila 2023. Dogodek je terjal predhodno prijavo, izpeljan pa je bil v celoti po urniku. Posamezna področja so predstavili strokovnjaki s specifičnim poznavanjem površinskih voda (med udeleženci je bil tudi prof. dr. Mihael J. Toman) v sodelovanju z udeleženci iz lokalnega okolja in pri tem opozorili na različne primere upravljanja voda skozi zgodovino do danes.

Zbor udeležencev je bil na parkirišču Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik v Študi pri Domžalah, kjer so nas nato z avtobusom odpeljali proti izviru Kamniške Bistrice. Najprej smo se ustavili pri velikem jezu ali Kikovem jezu, kot mu pravimo ribiči, kjer nam je ga. Barbara Strajnar iz Občine Kamnik predstavila stanje vodotoka Kamniške Bistrice, zajetje pitne vode Iverje ter dejavnosti, ki lahko negativno vplivajo na njeno kakovost. Ogled smo nadaljevali v čudoviti soteski Predoselj, ki je od Doma v Kamniški Bistrici oddaljena le slab kilometer. Tu nam je g. Miha Babnik, zgodovinar in lokalni turistični vodnik, predstavil 30 met-

Ogled CČN Domžale-Kamnik

Soteska Predoselj v Kamniški Bistrici

Predstavitve razstavnih panojev v drevoredu 88 lip v Domžalah

rov globoko sotesko s številnimi tipičnimi kraški izviri ter nas v nadaljevanju z razlago vodil do gostišča Pri Jurju ter Plečnikovega dvorca (nekdanja lovska kočja kralja Aleksandra, ki jo je projektiral arhitekt Jože Plečnik). Skupaj smo si ogledali izvir Kamniške Bistrice ter razpravljali o težavah rezervata, saj se posamezniki v njem pogosto organizirano in tudi neorganizirano kopajo ter potaplajo v izvirskem jezeru, kar zagotovo škodljivo vpliva na ta naravni biser.

Priznani geolog dr. Mihael Brenčič je predstavil sestavo kamnin kamniškega pogorja in dejal, da gre za do 300.000 let star masiv. Balvani, ki so se zaradi tektonike skozi čas odkrušili, so se zvalili ali odpadli v nižinske predele te nekoč ledeniške doline.

Pot smo nato nadaljevali z avtobusom do Domžal, kjer smo si ogledali potujočo razstavo na prostem - v drevo-redu 88 lip. Eva Horvat, mag. ekol. biod., iz Zavoda Revivo je na podlagi starih fotografij predstavila lepote nekdanje struge največjega slovenskega hudournika Kamniške Bistrice. V živo smo si ogledali realno izgradnjo previsokih

rečnih pragov brez ribjih stez, zabetonirane brežine, ki kazijo okolico, odstranjena drevesa, ki škodujejo reki zaradi prevelike osončnosti ter s tem prehitrim izhlapevanjem, pomenom hitrejšega toka in odtekanja vode zaradi ukrepov protipoplavne varnosti in bornega vodnega živilja, ki se zaradi pomanjkanja tolmunov in ustreznih globin nima kam skriti in onemogoča preživetje ribjih vrst.

Z ogledom smo zaključili v Centralni čistilni napravi Domžale-Kamnik, kjer nam je dr. Marjetka Levstek, direktorica

podjetja in predsednica SDZV, predstavila procese izvajanja čiščenja komunalnih, industrijskih in padavinskih vod iz občin Domžale, Kamnik, Trzin, Mengeš, Komenda in Cerklje na Gorenjskem. Čistilna naprava je ena najmodernejših in četrta največja v Sloveniji. Po animirani predstavitvi smo si objekt ogledali *in vivo*, z obhodom posameznih bazenov in čistilnih naprav, vključno z iztokom prečiščene vode v matično strugo Kamniške Bistrice.

Fotografije in prispevek:
dr. Tomaž Lavrič

V SPOMIN

Tone Urbas

(1938–2023)

Na ljubljanskem pokopališču Vič smo se v ponedeljek, 20. marca letos, sorodniki, ribiči, kolesarji, smučarski tekači, kegljači, sosedje in drugi znanci poslovili od dolgoletnega urednika glasila Ribič Antona (Toneta) Urbasa. V informativnem sladkovodnem ribištvu je zapustil neizbrisen pečat.

Tone se je rodil v Rakeku, kjer je obiskoval osnovno šolo. Šolanje je nadaljeval v Mariboru na kmetijski srednji šoli. Kmalu po končanju šolanja se je zaposlil

kot novinar v časopisno založniškem podjetju Kmečki glas v Ljubljani. Od tam je novinarsko kariero nadaljeval pri reviji TV-15 (ki so jo v prvih dneh januarja 1992 preimenovali v TV-15 – Svobodna misel). Profesionalno novinarsko delo, z dodatkom urednikovanja, je nadaljeval na Ribiški zvezi Slovenije. Velik del delovne dobe je bil tudi član uredniškega odbora glasila Občine Bloke Bloški koraki.

V svojih mladih letih je bil Tone vsestranski športnik. Bil je izvrsten kolesar. Še v poznih zrelih letih je vsak teden prevozil s kolesom neverjetna števila kilometrov, kar smo mu precej mlajši sodelavci in sodelavke kar malce zavidali in mu kdaj pa kdaj komaj verjeli. Tekmoval je v kegljaškem državnem prvenstvu, pozimi se je navduševal nad smučarskimi teki in smučarskimi skoki. Dolga leta je bil vratar rakovskih nogometašev pa tudi rokometas. Nepogrešljiv je bil med drugim tudi pri organizaciji Bloških tekov, vrsto let pa je sodeloval še pri organizaciji pustnega karnevala v Cerknici.

Poleg urejanja Ribiča je zanj redno pripravljali še članke iz ribiških družin ter iskal in objavljali posebnosti s terena, ki so se dotikale rek, potokov in jezer. Nikoli ni s seboj pozabil vzeti beležke in fotoaparata. S terena je vedno prinesel kopicico fotografij, ki jih je nato vestno uredil in najboljše ter najbolj aktualne poleg besedila uvrstil v glasilo. Z obiski ribiških družin in njihovih revirjev je nadaljeval še nekaj let po upokojitvi. Zato najbrž ni slovenske reke, jezera ali potoka, ki ga Tone v svojih prispevkih ne bi omenil. Iskreno je spoštoval naravo, zlasti sladkovodno, ter živalstvo v prosti naravi.

Leta 1996 je bil soavtor knjige *Ribiči s srcem in žlico*, ki jo je izdal podjetje Racoon iz Ljubljane. Ribolov ob morju ga ni zanimal; še celo med družinskimi dopustovanji je na Pagu raje lovil v jezeru Velo Blato kot pa v morju. V tem jezeru je bilo takrat veliko šlajnov, kot linjem prebivalci okoli Cerkniškega jezera običajno rečejo. Sicer pa je v njemu domačem Cerkniškem jezeru najraje lovil ščuke.

Tone je bil glavni in odgovorni urednik glasila Ribič od leta 1985 do avgusta 2000. Pripravo devete, septembrske, številke glasila v tem letu je le še svetoval svojemu namestniku Igorju Holyju, ki je bil pred tem sprejet na mesto vršilca dolžnosti glavnega in odgovornega urednika glasila Ribič. Tako njuno sodelovanje je trajalo do vključno 9. številke glasila v letu 2001, ko se je Tone upokojil.

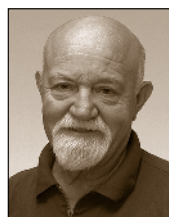
V dolgoletnem delovanju na Ribiški zvezi Slovenije je pozornost z besedo in fotografijo posvetil najbrž prav vsem ribiškimi družinam in območnim zvezam ribiških družin. Poleg njih je z zapisi predstavil tudi mnoge funkcionarje v sladkovodnem ribištvu in ribogojce ter zamejske ribiške klube Slovencev v Avstriji in Italiji.

Zato pravzaprav vsem nam ostaja Tone v trajnem spominu.

Marko Koračin

Mirko Preglau

(1951–2023)

V mesecu maju nas je zapustil naš častni član, dolgoletni in nepogrešljivi ribiški tovariš Mirko Preglau. Zapustil nas je v mescu, ki je bil v njegovem življenju še kako pomemben, saj je vsako leto znova težko pričakoval 1. maj, ko se tudi po njegovi zaslugi v naših vodah vsako leto odvija tradicionalno tekmovanje v lovu na najtežjo ščuko. Čoln ob Dravi, na katerega je tako rad zahajal, se sedaj samotno ziblje ob pljuskanju valov in čaka ... čaka zastoni, da bi zopet začutil, kako

ga krmari njegova roka.

Žal se to ne bo več zgodilo. Zapustil je svoj čoln na zemlji in odplul med zvezde, kjer se nekoč zopet srečamo.

Mirku je bil ribolov oaza miru, kjer si je spočil ter svojo dušo in telo napolnil z novo energijo. Ribolovu je bil predan z vso dušo in vsem srcem celo življenje. Že kot majhen otrok, ko se je s starši večkrat peljal z vlakom ob Dravi, je vedno gledal samo Dravo in tu pa tam navdušen kaval: »Lej riba!«

Že takrat se je izkazalo, da bo ribolov njegov najljubši konjiček. In res je bilo tako. Postal je odličan ribič, daleč naokoli poznan kot izvrsten ščukar. Ta sloves je še bolj utrdila ulovljena največja ščuka v tedanji skupni državi, ki jo je ujel v Črneškem zalivu. Črneški zaliv je bil na sploh njegov priljubljen kraj za ribolov, kjer je vsa leta najraje lovil ščuko in tudi druge ribe.

V ribiških krogih pa ni našel zgolj svojega priljubljenega hobija, ampak se je kmalu tudi aktivno vključil v delo Koroške ribiške družine, in sicer kot čuvaj in gospodar, kasneje pa je postal tudi gospodar Zveze ribiških družin Maribor. S svojimi organizacijskimi sposobnostmi je v naših ribiških vrstah kmalu postal nepogrešljiv. Bil je vrsto let glavni organizator nekdanje zelo prepoznanih ribiških noči z nočnim tekmovanjem na najtežjo ribo in mnogih tekmovalnj, kjer velja še posebej izpostaviti tradicionalni lov ščuke prvega maja in tekmovanje za ribiškega carja. Vodil je izvedbo čistilnih akcij ter opravil veliko organizacijskega dela pri izgradnji ribiškega doma in tudi ribnika Brdinje. Kot gospodar Koroške ribiške družine je zgledno skrbel za vode in se potrudil, da so te bile vedno polne rib. Kot gospodar ZRD Maribor pa je opravil ogromno delo za razvoj ZRD ter vseh njenih članic ter bil vsa leta glavni pogajalec za odškodnine z Dravskimi elektrarnami.

Leta požrtvovalnega dela in skrbi za vode, ribe, okolje, napredek in organiziranost ter delovanje ribištva niso ostala neopažena, saj je prejel vsa možna priznanja in odlikovanja, vključno z najvišjim priznanjem Ribiške zveze Slovenije plaketo Ivana Franketa in priznanjem Občine Dravograd za izjemno delo na področju ribištva. Ribolov ni bil samo njegov konjiček, ampak je postal njegovo poslanstvo.

Mirko je posebno skrb namenjal tudi najstarejšim ribiškimi tovarišem in če je le bilo mogoče, jim je polepsal njihove trenutke.

Izgubili smo dobrega, poštenega, neuklonljivega, predvsem pa nepogrešljivega ribiškega tovariša, ki ga bomo tako člani Koroške ribiške družine kot tudi drugi ribiči, s katerimi je spletel številna prijateljstva, izredno pogrešali.

Ohranili ga bomo v lepem in trajnem spominu!

Vsi ribiški prijatelji

DEŽ

Dežuje. In to ne tisto prijetno zgodnje poletno razbremenjujoče pršenje. Bolj tisto raztegnjeno poznojesensko nalivanje, ki pomeni konec poletnih temperatur. Naliva. Ne, ne dežuje, ampak potaplja. Komaj čakam konec te spomladansko neprimerne deževne dobe. Upam samo, da pa potem ne bo zopet nevzdržna vročina in uničujoča suša ...

So (bila) leta, ko me tisto prijetno osvežujoče popomladansko deževje sploh ni motilo. Skalilo je Dravo in jo, če je deževalo tudi nad Dravsko dolino, za par dni dvignilo toliko, da se še ni razlila po zvečine travnikih, ki so bili sicer dovolj odmaknjeni in skriti za gostim obrežnim rastjem. Po prvem naraščanju se je pretok začasno umiril in se tudi nekoliko znebil njivske kalnosti. Dravska voda se je pririnila navzgor po strugi Miklavškega potoka, ki jo je še dodatno bistril. Idealno! Jate velikih zelenik so rajsko uživale v raziskovanju slastnih prigrizkov polne juhe. Potrebna je bila sekirca ali žaga, da je bilo možno kolikor toliko varno loviti. No, poleg teh majhnih lepotic in nas neutrudnih »pubecov« so očitno ta raj odkrile tudi njihove večje občudovalke. Drugače med leteče jate pikajočih tečnežev zvečer sigurno ne bi zašel Dugi, ki je bil »stručko za postavljanje nastavčkov« (na velikem trnku ali trojčku pripeto ribico je privezal na primerno vejo in pustil, da se je ribojeda riba ob prijemu sama zapela.) Nekateri prijatelji so ga občudovali, češ kakšne »mrcine« nosi domov. Mene pa je odvracala misel na dolgotrajno trpljenje ribe.

Ti manjši poletni dvigi vodostaja so bili vedno dobrodošli. Poleg tega, da so dovolj očistili strugo, so spodbudili polenjene podusti in njihove prijateljice k aktivnejšemu sodelovanju v športnem ribolovu. Ob robu manjšega zaliva v takšnih razmerah običajno nisi vedel, kaj bo zagrizlo. Ampak prijelo je! In to zagotovo ob rahlem dvigovanju, ob upadanju pa je tudi intenziteta prijemov upadala.

Takšen, rahlo povišan vodostaj je vedno več prinesel, kot pa odnesel. Se spomnim, ko sva s Silvotom skoraj cel mesec lovila velike rečne ostrize, ki jih prej tam sigurno ni bilo. Kako hitro se novica razširi, je pa prikazal pojav verjetno več jat ogric, ki so pritegnile nikoli videno število ribičev na to območje.

Ob naključnem srečanju na Jadranu mi je prijatelj pred leti pripovedoval, kako se je pač ob daljšem čakanju na primernejši vodostaj in ugodnejše vremenske razmere naveličal. Kljub občutno povišani Savinji je šel malo razgibat skelet. Že prvi prijem ga je presenetil, nato pa se ni mogel načuditi številnim prijemom in velikosti postrvi, ki jih je zapenjal tako rekoč pod nogami.

Verjetno polovico tekem na Krki smo lovili pri zvišanem vodostaju in vmesnem dežju. Pa nikoli ni bilo porazno! Ko pa se odločam, da bom šel na »muharski odklop« danes, pregledam vse vremenske napovedi in gibanje vodostajev ... Saj za nas »Polance« so te destinacije res daleč, ampak takšno kompliciranje odnese še tiste redke prilike doživeti nekaj novega. Ko tako razmišljam, me res navdušijo tiste nove, nepričakovane, nenadejane ribiške prigode. Krka. Kdor se ne zaljubi v to živost, ni moj znanec. Kakih 160 km od doma, kar pomeni slabi dve uri s kavico. Ni blizu, ampak dovolilnica v žepu ter cel dan na razpolago. Ampak ... Kakšna dneva nazaj je na Dolenjskem deževalo, Krka pa poplavlja z zamikom. Tudi vremenska napoved ni bila idealna. Pa še prijatelj je odpovedal. Toda: pomladanska temperatura, prost dan in Krka. Ko sem zjutraj zapeljal čez most, se je še vila rahla meglica nad strugo. Parkiral sem nedaleč od zuboreče vode in se s »termosko« polno kave takoj odpravil do struge preverit stanje. Višja in le rahlo motna. Prvi kamen se mi odvalil od srca. Počasi sem srebral kavico in opazoval gladino. Nič. No, pa saj tudi nisem nekaj pričakoval, tako da stanje po predvidevanjih. Smuk v muharsko opravo in vzamem svojo drago, dolgo štirico. Počasi se odpravim dobre pol ure višje. Klasika – pod jezum vidim lepotički, ki jih nikakor ne znam uloviti. Vedno porabim uvodno uro za ubadanje z izzivom prejšnjega obiska. Preveč teče in le s kako prekomerno obteženo »korošico« bi jih mogoče dosegel. Pustim za drugič in se previdno, zaradi povišane in nevarno kalne vode, počasi odpravim nizvodno. Redki prijemi. Koga briga, ko pa je tako lepo in mirno. Dopolodne nameravam zaključiti z malico pri avtu, ampak me pri travniku preseneti ploha. Sendvič in pijačo imam tudi v brezrokavniku, tako da se skrijem pod krošnjo in uživam v pogledu na spokojnost pred mano. Skoraj prestrašim domačega muharja, ki brzi mimo. Vedno je fajn pokramljati z lokalcem, ki mi svetuje, naj kar tukaj počakam, da se zjasni. Res so se kmalu začeli trgati oblaki in mežikajoče sonce je prevzemalo pobudo. In nekaj se je začelo dogajati. Krogec tu, krogec tam. In to na mestu, kjer običajno ob ribolovu stojim. Nič nisem opazil nad gladino, tako da sem navezal mokro muho. Neuspešno. Še mini mini nimfico. Sicer prijem, ampak sem vedel, da to ni to. Ker imam ušesa stalno na pecljih, sem vedel, da je Danilo tu fantastično lovil na sicer klasično rjavo-olivno vzpenjalko z nesorazmerno dolgim »repkom«. S takšnim mojim približkom nikoli ne bi zmagal na »naj muhi«, ampak sem ulovil lepe potočke že na Bohinjki, Dreti, Meži in ne vem, zakaj ne bi še tukaj, če se je tukaj rodila? Boljše. Potem pa kot bi ob rahlem toplem pršču odprl šampanjec. Hitro sem navezal prvo nevtravno rjavkasto mušičko na 14., razcufale so mi jo v 10 minutah. Nato hitro druga, pa še tretja, za katero samo vem, da je plavala. Po dobre pol ure sem se usedel ob zvišano Krko. Kot bi vse padlo z mene. Šel sem po ostanek kavice in radler. Tudi lačen nisem bil. Obsedel sem tako kaj vem kako dolgo, ker se mi ni zdelo več prav muhariti. Doživel sem svoj dan, svojo izpolnitev.

Zunaj še pa kar lije. Bo treba izkoristiti živo vodo takoj, ko se malo otople. Kje še nisem bil? Kako je že navezal tisto muhico?

*Besedilo in fotografije:
David Babič*

SESTANEK MLADIH RIBIČEV RD SLOVENSKA BISTRICA

V nedeljo, 16. 4. 2023, smo se mladi ribiči RD SB in 2 mentorja zbrali na našem osrednjem ribniku na Videžu. Kljub slabi vremenski napovedi in hladnemu vremenu se je sestanka udeležilo 12 mladih ribičev, kar je zelo pozitivno. Po nekaj letih samih fantov imamo med mladimi zopet tudi 2 novi, mladi puncici. Na spisku je sicer 30 mladih do starosti 18 let.

Najprej smo se spoznali med sabo - še posebej z novimi mladimi člani, spoznali smo osnove o naši RD, ZRD MB in RZS. Spoznali smo naš ribolovni okoliš in vode, s katerimi upravlja naša RD. Poudarek je bil predvsem na ciprinidnih revirjih, kjer lahko mladi izvajajo ribolov.

Kot je navada na prvem sestanku, smo tudi tokrat obnovili vezanje trnka in vrtilke. V naslednjih sestankih bomo ta znanja dopolnjevali in nadgrajevali. Razdelili smo darilne pakete, ki smo jih prejeli iz RZS za nove mlade ribiče. Seveda je bilo veselje zato tudi večje.

Pridobivanje znanja

Pomoč je vedno dobrodošla.

Ribolov

Praktični del

Veselje ob ulovu

Še hitra skupinska fotografija

Po teoretičnem delu je sledil skupinski praktični ribolov in kar veselje je bilo pogledati zadovoljne obraze mladih ribičev, ko so ujeli zelenike, babuške, ploščiče in krape. Za malce ogrevanja v hladnem vremenu je z vročo hrenovko za malico poskrbel predsednik sekcije Slovenska Bistrica gospod Franc Šega, za kar se mu tudi lepo zahvaljujemo.

Konrad Hohler,
predsednik komisije za delo z mladimi ribiči RD Slov. Bistrica

DAN, KO SMO LOVILI NAJVIŠJE DO SEDAJ (in uspeli podreti družinski rekord)

Letošnja pomlad nam je z obilnimi padavinami delala veliko težav in kot po pravilu se je k dežju pripravljalo ravno za vikend. Sicer smo uspeli narediti nekaj »skokov« za vodo, a konkretnější ribolov se nam je izmikal vse do prve majske sobote. Napovedano je bilo sonce, imeli smo čas in predvsem voljo za raziskovanje novih revirjev. Izbrali smo si enega, ki sicer spada v upravljanje naše ribiške družine, a tam še nikoli nismo lovili. Odpeljali smo se na Rakitno.

Med vožnjo po ovinkasti cesti je sonce sijalo na nas, prehitevali smo kolesarje, motoristi pa so prehitevali nas. V avtu smo ugotavljali, da bo to naš »najvišji« ribolov, saj se jezero Rakitna nahaja skoraj 800 metrov nad morjem. Dva ribiča sta bila tam že pred nami, sicer pa smo bili skoraj edini. Kar pa nas je najbolj

razveselilo, so bile sence krapov, ki so se premikale tik pod površino – znak, ki si ga vsak ribič želi videti. »Danes pa bo akcija« je bil optimističen Tim ob pogledu na velike jate rib.

Izbrali smo svoj prostor, kmalu pa dobili družbo – obiskati nas je prišel čuvaj, povprašal po kartah (ki smo jih

Že ob prihodu smo lahko opazovali jate krapov tik pod površino. Tim je takoj rekel: »Danes pa bo nekaj posebnega.«

S skupnimi močmi sta fanta na suho potegnila enega največjih krapov tistega dne.

Prvi krap, ki smo ga ujeli, se je takole vrnil v svoje domovanje.

seveda imeli), potem pa omenil, da je bila včeraj polna luna. Vprašal sem ga, ali je to dobro ali slabo, njegov odgovor pa je bil kratek: »Slabo.« Ne najbolj spodbudne besede, a na nas je bilo, da dokažemo, da se moti.

Prvih 20 minut ni prineslo uspeha, čeprav smo lovili tako rekoč v sredini, med ribami. Tima pa je že mineval zagon za ribolov – pri mlajših ribičih je včasih težje ohraniti zanimanje, še posebej, kadar se nič ne dogaja. A tudi to je minilo – na trnek s krmilnikom se je ujel prvi krap tiste sobote. Lep primerek, težak približno kilo in pol. Tima je znova začel prevzemati optimizem: »Morda bo pa danes padel naš rekord! Do sedaj jih imamo v enem dnevu največ devet, na Podpeči,« je še nadaljeval. Kakšno neverjetno razliko naredi že ena sama riba in kako napolni človeka z optimizmom. Jaz sem nadaljeval lov s krmilnikom, fanta pa s plovcem. Konica moje palice se skoraj ni nehala tresti, a zategi so bili vedno prepozni. Ali pa prezgodnji.

Veverice nam še vedno nagajajo. Tokrat je visoko v vejah ostal le trnek, medtem ko sta ostalo opremo uspela dobiti nazaj. Naslednjic veverice prepustita lovčema, za nas ribiče so druge živali!

V spominu mi je ostal še gasilski tovornjak, ki je prišel do jezera in začel spuščati sporočilo: »Vabljeni na gasilsko veselico, ki bo danes ...« Česa podobnega v Ljubljani že dolgo ne moreš doživeti več.

Ko sva kasneje s Filipom oba lovila na krmilnik, je Tim poskušal srečo stran od naju. Čez nekaj minut je Filip komentiral: »Tim po moje zasleduje tistega velikega krapa, skoraj po štirih se plazí za njim.« Nasmehnil sem se ob predstavi fanta, kako s štirimetrsko palico zalezuje ribo. A Timovo zasledovanje se ni izkazalo za uspešno, je pa zato ribo kmalu ven vlekel njegov starejši brat: »Zdi se mi, da ni tako majhna kot tista tvoja.« »Mulec!« sem si mislil. In res je bila večja, precej večja. V mrežo je namreč pripeljal krapa, težkega kakšno kilo in pol. Obenem pa se je spomnil tudi, da naš rekord ni 9, pač pa 13. Postavili pa smo ga konec lanských počitnic na ribnikih v Grosupljem. Pred nami je bila torej višja ovira, kot sva s Timom računala.

Naslednji krap je bil znova moj, ven je prišla (skoraj povsem brez upora) največja riba dneva. Lep krap, težak približno dva kilograma in pol. »Četrti,« je rekel Tim. »Še deset, pa bomo presegli naš rekord. S takšnim tempom bi nam res lahko uspelo.« Nato pa so na vrsto prišli »krapji drobižki«, kot smo jih poimenovali. Ko sem opazoval tresenje svoje palice, je Tim razočarano zavzdihnil: »A daj no! V veje sem vrgel!« Res, plovec je visel z borovca, kakšnih osem metrov nad tlemi. »Za loviti veverice potrebujeta drugo karto. Za njih so zadolženi lovci, ne mi ribiči!«

Nikakor nisem uspel ujeti pravega trenutka. Vse dokler ni prišel ven naslednji krap oziroma krapek, saj je bil le malo večji od Timove dlani. »Koliko je sedaj rezultat, dva ali ena in pol?« sem vprašal Tima, on pa je odgovoril: »Dva! Vsak krap šteje,« se pa je oglasil tudi Filip »Imam ga! Nimam več, snel se je. Gledal sem ga, kako bo zagrabil.« »In nato prehitro zategnil,« sem dokončal njegov stavek.

Okoli nas je bilo precej mirno, le motoristi, ki so izkoristili sončen dan, so povzročali hrup na cesti med Rakitno in Cerknico.

Največji krap dneva, težak okoli 2,5 kg, je prišel ven skoraj povsem brez upiranja.

Za dlan velik (ali majhen) krap, kakršnih smo ujeli res precej.

»Vsak krap šteje!« je rekel Tim. Bo na Rakitni veselo čez nekaj let, ko bodo ti »drobižki« zrasli in se zredili.

Kljub občasnim oviram je skupno število ulovljenih rib naraščalo. Ven so prihajali le manjši krapji, čeprav smo v vodi videli tudi več (lepih) klenov in tudi kar nekaj ostrižev. Največ uspeha pa smo doživeli, ko smo vsi začeli loviti na plovec. Lovil je na francoski kruh in zrno koruze – fanta sta namreč že zjutraj ugotovila, da se francoz skoraj da ne potopi, zato sta kot dodatno težo začela dodajati še zrno koruze, ki je kruh potegnilo globlje. Krapji oziroma krapki so prihajali ven drug za drugim. Tim je najprej s trinajstim izenačil naš rekord in ga kmalu s štirinajstim tudi presegel. A fanta se še nista ustavila. Čez čas sta potegnili ven že dvajsetega krapa tistega dne. Res so bili razen treh vsi precej majhni, a kot je rekel Tim, vsak krap šteje. Sicer pa, tudi naš prejšnji rekord, postavljen v ribniku Boštanj pri Grosuplju, je bil v veliki meri sestavljen iz krapov, ki so bili krajši od plovca, ki smo ga uporabljali.

»Rekord imamo, samo še kakšnega velikega moramo ujeti za dedija,« sem komentiral. »Da ne bomo prišli na obisk in se pohvalili, da smo ujeli 20 krapov in podrli svoj rekord, a zanj nimamo nobenega.« A večjih primerkov nismo več uspeli prepričati v ugriz vabe. Tiste večje z začetka lovnega dne pa smo vse spustili nazaj.

Ribiški izlet smo zaključili razmeroma zgodaj, a vseeno smo imeli dovolj časa, da smo spoznali tako jezero kot njegovo okolico in predvsem, da smo za sedem krapov popravili družinski rekord.

Besedilo in fotografije:
Blaž Dominik

**TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO**

**Sport
DANILO**

Danilo Bižal s.p., Smedniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

O OBNAŠANJU NA REVIRJIH, ŠE ENKRAT

Letošnja sezona se je šele dobro začela, pa smo marsikateri od slovenskih muharjev že bili priča načinom obnašanja določenih kolegov, ki nikakor ne sodijo niti na naše niti na druge revirje po svetu. Resnično ne vem, v čem je razlog, da se nekateri enostavno ne morejo sprijazniti s tistimi nekaj osnovnimi zakonitostmi, ki nam v normalnih okoliščinah omogočajo, da preživimo naš ribiški izlet brez nepotrebnih zapletov. Pri tem niti ni pomembno, ali gre za boomerje, generacijo x, milenijce, z ali alfa, nihče nima pravice izsiljevati lastnih pravil in nihče ne postane lastnik revirja v trenutku, ko ima ribilovno dovolilnico. Nihče tudi ni upravičen do obnašanja izven običajnih muharskih norm, tudi v primeru, da le-teh ne pozna, saj je njihovo poznavanje njegova dolžnost. Nekoč smo se mentorji na mladinskih muharskih taborih RZS trudili, da poleg osnovnih veščin vedno podamo tudi osnove kodeksa obnašanja in pravil, ki se jih običajno muharji držimo pri nas in po svetu. V tujini so velikokrat ta pravila tudi precej bolj stroga, zato me kar nekoliko čudi, da v zadnjem času opažam neprimerno obnašanje tudi pri tujih gostih, ki so, vsaj po mojih izkušnjah, do sedaj vedno veljali za precej uvidevne.

Morda je krivo to, da je muharjenje v času koronavirusa dobilo nekakšen nov pomen in zagon, ki mu je sledilo določeno število novih navdušencev vseh starosti, ki pa so v začetni euforiji in učenju tehničnega aspekta našega hobija na socialnega očitno popolnoma pozabili. Ali pa jih ni nihče pravočasno nanj opozoril in jim ga predstavil. Morda je to le odraz trenutnih gibanj v družbi. Res gre že v osnovi pri muharjenju za precej individualizirano preživljanje prostega časa in nekoč tredicionalne skupinske tečaje ter srečanja z druženjem so danes zamenjala hitra vprašanja in odgovori na nepogrešljivem pametnem telefonu, nekaj fotografij ter kratki video posnetki. Potem pa se tak posameznik znajde kar naenkrat med večjim številom ljudi na manjšem prostoru, s podobnimi idejami in željami ter morda nič hudega sluteč lahko povzroči zmedo in slabo voljo. Običajno niti ne namenoma, ampak ker ne pozna osnovnih pravil. Nič nam ne pomaga tudi, če smo mu pripravljene oprostiti, je lahko tudi zelo prijazen

ribič. Lahko mu razložimo, kako in kaj, če imamo željo in energijo, vendar je naš ribolovni dan že zaznamovan. Pred kratkim sem imel takšno zgodbo in to na posebej izbran dan dopusta med tednom, da bo le dovolj miru. Dva mlada tujca, prijazna in zavzeta, sta po nekajminutnem premisleku in opazovanju zabredla do pasu v vodo deset metrov nad mano, ob mojem vidnem premikanju gorvodno. Lahko sem samo še zapustil prizorišče, saj so vse ribe, ki sem jih imel namen tam zalezovati, zagotovo odplavale. Prijazen pozdrav obeh v polomljeni angleščini ni prav nič pomagal, saj so bile njune noge ravno tam, kjer bi drugače jaz v nekaj minutah lovil. Kaj naj si potem običajni ribič muhar misli? Nikjer nikogar daleč naokoli, v vodi vidiš nekoga, ki že lovi. Ne razumem, kaj je tu tako težko. Nekje sem prebral, da se temu v Montani reče »pushing in« ali pa »low holling« in da te lahko za kaj takega tudi ustrelijo. Šala ali ne, ponekod zadeve jemljejo precej bolj resno. Morda je treba na revirjih pričeti s postavljenjem tabel s QR-kodo, ki bi vodila na spletno stran, kjer bi bila

Slika revirja v Združenem Kraljestvu, kjer s strogimi pravili ni nevarnosti, da bi prišlo do srečanja z neznanci.

Tudi v primeru ribolova s prijatelji je potrebna potrpežljivost, saj se lahko zadeve nepredvideno »zapletejo«.

Tako blizu drug drugemu lahko lovimo le v družbi znancev in otrok.

Med ribolovom na prostranih območjih smo odvisni predvsem od odločitev vodiča.

z rdečimi tiskanimi črkami napisana naslednja osnovna pravila obnašanja, na revirjih, ki niso privatna last in se lahko srečamo z drugimi. Pa še kakšna skica bi prišla verjetno prav, za tiste malo manj inteligentne.

Najprej in za vedno lahko ponovimo prvo pravilo, da nikdar ne naredimo nikomur tega, česar ne želimo, da bi kdo naredil nam. Enostavno se ob upoštevanju tega pravila lahko izognemo veliki večini problemov. Kdor je na mestu prvi ima vedno prednost in najbolje je, da ga le vljudno pozdravimo in se odpravimo dalje. Najbolje izven njegovega vidnega polja, še posebej kadar je na vodi veliko prostora in malo ljudi. Izredno neprijetno je v takšnih trenutkih dobiti nekoga »za vrat«, ko pa je toliko drugih mest, kjer vidno ni nikogar. Za večino muharjev je ribolovni dan vseeno načrtovan kot dan za sprostitev in ne kot družabni dogodek, zato tudi ni nič narobe, če se mirno odpravimo dalje in ne motimo, morda le pomahamo v pozdrav. V veliki večini primerov lahko na revirjih tudi predhodno preverimo število prodanih dovolilnic za tisti dan, ko želimo tudi sami loviti in bolje je, da se v primeru velikega števila izdanih dovolilnic odpravimo kam drugam ali pa stvar za nekaj časa prestavimo.

Velika večina muharjev se med ribolovom premika, bodisi dol- ali pa gorvodno. Kot prihajajoči smo odgovorni za to, da ugotovimo njihovo smer gibanja in se ji prilagodimo. Če je nekdo dalj časa pri miru, ga lahko vljudno vprašamo, v katero smer se giblje, če se namerava prestaviti. Nato se odpravimo v smer, kjer je ribič že bil. Načelno nikoli ne prehitavamo, če pa se že odpravimo v njegovo smer, pa se mu vsaj odmaknimo iz vidnega polja ali pa mu omogočimo resnično dovolj prostora za nadaljevanje.

Če je na revirju veliko ljudi in se držijo mest, si prizadevajmo držati razdaljo od drugih vsaj nekje okoli raztegnjene muharske vrvice ali približno tridesetih metrov. Vse,

kar je bliže, lahko izzove negotovanja ali kakšne druge neprijetnosti in je rezervirano za naše ribiške kolege ali znance in še to z njihovo predhodno privolitvijo. Tudi oni namreč potrebujejo svoj prostor in nam morda zgolj zaradi uvidevnosti tega ne povedo naravnost. Zato spoštujmo tudi njihov ribolovni prostor. Zelo neprijetna zadeva je, ko nekdo od ribiških kolegov vedno hiti in zavzema nova mesta spredaj, pred nami ali pa na kakršen koli način neprimerno brodi ali vznemirja vodo, na katero mi šele prihajamo. Najbolje se je o pristopu zato predhodno dogovoriti, da bo za vse lepo in prav. Lahko se premikamo vzporedno, vsak ob svojem bregu, lahko izmenično začnemo ribolov na novih mestih s tem, da se redno menjamo in tako naprej. Lahko si predhodno razdelimo predele ali pa se odločimo, da se snidemo kasneje, vmes pa imamo svoj del in prostor zase. Vse skupaj so vendarle osnove obnašanja, ki bi jih v normalnih okoliščinah od ljudi vsekakor pričakovali.

Prav tako smo za vodo odgovorni tudi za obnašanje našega otroka, partnerja ali pa v primeru vodičev za obnašanje klienta. Problem nastane, če sami ne vemo, kaj je prav in kaj ne oziroma česa se na rekah nikakor ne počne. Danes je zelo problematično tudi dejstvo, da določene tehnike muharjenja preferirajo točno določen tip vode, ki je zato veliko bolj zaželen. Če je zaseden, je pač zaseden. Izberimo drugega. Če drugih mest niti ne poznamo ali pa tam nimamo idej kako in kaj, je to naš problem in ga ne predstavljamo na druge. Najprej izobrazimo sebe in svet bo za vse lepši. Nevednost je lahko veliko breme in ni prav, da ga zaradi nas nosijo tudi vsi ostali. Poleg tega pa, kot sem že prej omenil, nepoznavanje pravil ni le nespoštljivo in nadležno, marsikje je lahko tudi kaznivo ali celo nevarno. Običajno je pri nas tako, da dokler ne pride do kakšnega res odmevnega, neljubega dogodka, karavana mirno teče dalje. Pazimo, da ne bomo sami igralci v glavnih vlogah, ko se bo nekoč nekaj zgodilo. Možnosti za kaj takega so namreč iz dneva v dan večje. Za konec pa morda še nekaj malo bolj spodbudnega. Vsem tistim, ki me redno videte in mi uvidevno puščate svoj prostor in mir, želim še naprej uspešno sezono in vesel bom vsakega našega srečanja tudi v vseh drugih okoliščinah, brez hlačnih škornjev. Vsa pohvala in čast za vzdrževanje nivoja muharskega bontona in veliko sreče še naprej. Koga imam v mislih, že sami dobro vedo.

Besedilo in fotografije: Tomaž Modic

BODI EKOLOG > ODLOČI SE ZA ELEKTRONSKO OBliko GLASILA!

Tajniku vaše ribiške družine sporočite elektronski naslov in glasilo boste lahko kjerkoli in kadarkoli prebirali na telefonu ali računalniku.

RIBJI POLPETI

Gojko vam tokrat predlaga pripravo dveh različnih vrst polpetov iz ribjega mesa, eno z običajnimi krušnimi drobtinami, eno pa s panko drobtinami.

Panko krušne drobtine so ena od vrst krušnih drobtin. Podobne so navadnim krušnim drobtinam, vendar so pripravljene iz pšeničnega belega kruha brez skorje. Najpogosteje se uporabljajo v azijskih jedeh. Priljubljene so tudi v zahodni kuhinji, saj ostanejo bolj hrustljave, dlje kot tradicionalne krušne drobtine.

Ribji polpeti s krušnimi drobtinami

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 60 dag ribjega fileja, lahko uporabimo različne vrste sladkovodnih rib
- malo česna – po želji
- 6 dag peteršilja
- sok in lupino ene neškropljene limone
- 2 jajci
- 15 dag naribanega parmezana
- 20 dag krušnih drobtin (lahko tudi nekaj več, glede na vlažnost mase)
- 2 dl olja za cvrtje
- sol
- poper

Ribji polpeti s panko drobtinami

Ribji polpeti s panko drobtinami

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 30 dag ribjega fileja, lahko uporabimo različne vrste sladkovodnih rib
- 30 dag krompirja
- 10 dag mlade čebule
- malo česna – po želji
- malo peteršilja – po okusu
- 0,2 dag kajenskega popra
- 8 dag majoneze
- 4 jajca (2 jajci za maso, 2 jajci za paniranje)
- 8 dag naribanega parmezana
- 30 dag panko drobtin
- 16 dag moke (6 dag za maso, 10 dag za paniranje)
- 2 dl olja za cvrtje
- sol
- poper

Krompir olupimo, narežemo na krahle in damo kuhat v slano vodo. Ko je krompir kuhan, ga odcedimo in pustimo, da se ohladi. Damo ga v večjo skledo. H krompirju dodamo poširan ribji file, sesekljan peteršilj, sesekljano mlado čebulo, kajenski poper, moko, nariban parmezan, nasekljan česen, 2 jajci in majonezo. Vse dobro pretlačimo in zmešamo ter iz mase oblikujemo večje polpete v obliki pleskavice. Potem jih paniramo v moki, žvrkljanih jajcih in panko drobtinah. V ponev damo olje, ga razgrejemo in damo vanj peči polpete. Pečemo jih na vsaki strani 4 do 5 minut.

K jedi gre tako belo kot rdeče suho vino, lahko tudi rose vino.

*Recepte pripravil: Gojko Škorič
Zabeležil: Borut Jerše*

Ribji polpeti s krušnimi drobtinami

Ribje fileje na drobno nasekljamo, lahko tudi zmeljemo. Maso damo v večjo skledo, posolimo in popoprano, dodamo naribano lupino ene neškropljene limone in sok limone. Potem dodamo še 2 jajci, nariban parmezan, krušne drobtine, nasekljan peteršilj in česen ter vse dobro zmešamo. Iz mase oblikujemo polpete. V ponev damo olje, ga razgrejemo in damo vanj peči polpete. Pečemo jih na vsaki strani 4 do 5 minut.

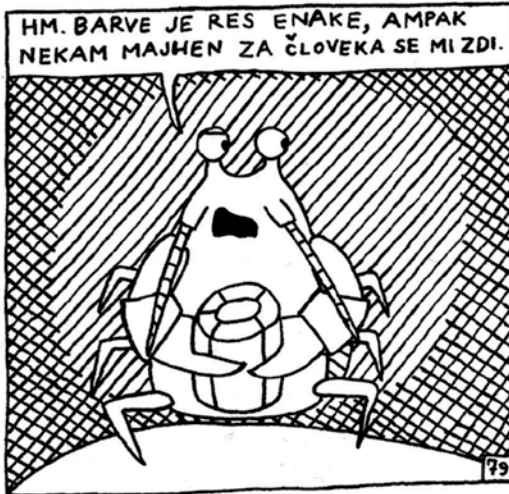
K jedi gre tako belo kot rdeče suho vino.

ŠČUKEC IN RAKEC
LUKEC IN JAKEC

PIŠE
IN
RIŠE: MITJA
MANČEK

NADALJEVANJE PRIHODNJIČ...

